هيلي
Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

ناول.. ناهيلي

ليکوال.. نيک محمد بارک

د کتابونو او ناولونو په لړ کې ۱۰

کال.. ۱۴۰۲/۷/ ۰

اړیکه.. ۰۷۰۲۱۱۰۳۷۱

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال خبري

نحمده و نصلی علی رسوله الکریم

بسم الله الرحمن الرحیم

یو وار بیا د الله جل جلاله ډیر شــــکرونه ادا کوم چي ددې وس توان او توفق یې را کړ چي د ځوانـانو او مینوالو لپـاره د ژونـد تکلاره د ناول په ژبه وبنیم.

لکـه څنګـه چي مي مخکي نـاولونو کي هم یـادونـه کړیـده چي د مېنوالو مینه، تشـویق او سـتاینه او غوښـتنه وه چي یو وار بیا قلم را واخلم او دوی تـه نـاول ولیکم، نو ځکـه مي کـال مخکي د دوو نـاولونو د لیکلو نیت وکړ چي یو د نـاهیلي پـه نوم ناول وو او بل د شــمشــیر په تیارو کي ناول وو چي د همدې کال په جریان کي مي دواړه د الله جل جلاله په مرسته او توفق سرته ورسول.

پـه دا نـاول کي مي د نورو ناولونو پځیر هم ټول هر هغه اړخونه په نظر کي نیولي دي چي د اوســنیو ځوانانو په پوه کول اړین او ورتــه اړتیـا یي ده د مثـال پــه ډول ژونــد، کــاروبــار، اړیکي، خپلوي.....

- په ناول کي د کندهارۍ لهجې څخه تر ډیره حده استفاده سوېده هیله ده چي مېنوال باندي پوه ســي ځکه زه ادیب لیکوال نه یم نه مي پښـتو ادبیات ویلي دي چي ناولونه په معیاري پښـتو ولیکم او نه مي هم تر ډیره حده د داسي چا سره ژوند کړیدی چي معیاري پښـتو دي وایي نو ځکه مي د امکان تر حده معیاري پښـتو لیکلي ده خو شاید ځني ځایونه ګډه وډه یي د مثال په ډول د (وکړ) لغات پـه کندهارۍ لهجه کي(وکی) لیکل کیږي او ویل کیږي د (وکړو)

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لغات (وکو) لیکل کیږي د (وي) لغات په (یي) لیکل کیږي او ویل کیږي همدارنګه ځني نور لغاتونه دي چي په نورو لهجو کي د کندهاری لهجي سره فرق کوي ما دا لغاتونه تر یو حده معیاري لیکلي دي خو کومو ځایو کي چي په کندهاری لهجه لیکل سویدي شاید ورته پام سوی مي نه وي یا هم د نورو لهجو څخه ناخبره یم چي هلته کومه معنا لري.

- لکه څنګه چي مي مخکي ناولونو کي هم یادونه کړیده دلته بیا هم یادونه کوم چي که زما ناولونو کي کوم اشـــتباهات وي د اصـلاح لپاره یي را سـره په تماس کي سـی سـتاسـو همکاري د اشتباهاتو په اصلاح کي زما ناولونه تر لوړي پوړي رسوي او د هغو ورونو او خویندو مننندوی یم چي مخکینیو ناولونو کي یي په اصـــلاحاتو کي همکاري را سـره کړیده په خاصـــه توګه د اغلي مسـلیمي اڅکزی څخه چي د ناول لیکلو قوانین یي راته ښـوولي وه.

ستاسو د بریا په هیله

نیک محمد بارک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناهيلي

زيد خپل د سفر بسته تیارول او د سفر لپاره يي امادګي نيول چي په دي وخت کي يي پلار اطاق ته وراغلی زيد ته يي وويل: زویه ته بیا هم فکر وکه ایا ربښتیا هم غواړي ولاړ سې؟

زيد وويل: هو بابا.

پلار يي وويل: زویه ما هر وخت ستا ضد ته ماته راوړېده او ستا هر ضد مي در پوره کړیدی خو دا ضـد دي ماته ډير سـخت دی زما ژوند به بيله تا نیمګړی وي.

زيد وويل: ما وبخښه بابا خو که زه دلته پاته سوم نو ژوند به مي ډير تنګ ســـي زما خير په همدي کي دی چي ددې هيواده ليري ولاړ سم.

پلار يي تر څو شېبو وروسته وويل: سمده زويه چي څنګه ستا خوښه وي.

زيد د سفر بسته تياره کړل او د اطاق څخه د پلار سره یو ځای ووتی.

پلار يي وويل: زويه زه او ورونه دي تر هوايي ميدانه رسوو.

زيد وويل: بابا تاســـو تکليف مکوی موټروان ســـته هغه به مي ورسوي.

د زيد ورونو وويل: يا زيده موږ در سره ځو.

زيد وويل: سمده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستــه ټول په موټر کـي کښــينســتل او مخ د هوايي ميدان پر طرف روان سـول، زيد خپل سـر د موټر پر چوکۍ لګولی وو او په سوچو او فکرو کي غرق وو چي تر څو شېبو وروسته هوايي ميدان را ورسيدی ټول د موټر څخه کښته سول، کله چي هوايـي ميدان تـه ننوتـل زيـد خپـل پلار تـه وويـل: بـابـا زه بـه د پرواز معلومات وکم.

زيد د معلومـاتو څـانګي ته ورغلی خپل پاســپورټ او ټکيټ يي خدمتګار ته ورښـکاره کړل خدمتګار وويل: وبخښی صاحبه د يو ســاعت لپاره انتظار وکړی ســتاســو د ســفر طياره لږ تخنيکي ســتونزه لري کار پر شــروع دی چي ترميم ســول مونږ به ږغ درباندي وکړو تاسو په انتظار ځای کي په تمه سئ.

زيد وويل: سمده.

زيد د ورونو او پلار ســره ســتونزه شــريکه کړه ټول په انتظار ځای کي کښـينسـتل انتظار سـول تر څو شـيبو وروسـته زيد ولاړ سو او وېويل: بابا زه تليفون کوم بيرته راځم.

زيد د پلار او ورونو څخـه څـه ليري ســـو بيا يي تليفون د جيبه راوکښـی د نمبرو ليسـت يي راوسـتی او د مسکان په نوم نمبر يي پيدا کړ تر څو شېبو پوري نمبر ته په کتو او فکر کي وو وروسته تر څو شــېبو يي د اوکې پر بټن ګوته کښــيکښــل او غوږ ته يي ونيوی، مســکان پر کټ ناســته وه تر ســترګو يي مړاوې مړاوې اوښـــکي رواني وې او په فکر کي ډوبه وه چي تليفون يي زنـګ ووهلی کله چي يي تليفون راپورته کړ نو وېليدل چي د زيد زنـګ وو، تر څو شـــېبو يي تليفون تـه کتل وروســـته يي د اوکې بټن

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښــیکښـــی او غوږ ته یي ونیوی او په ژړغوني ږغ یي وویل:
بلې!

زید د مســکان د ږغ په اوریدو د درده ســترګې پټې کړې څه یي نه وویل مســـکان بیا ږغ پر وکړ او په ژړغوني اواز یي وویل:
بلې !

خو زید بیا هم ږغ نه کوی بیا یي تر څو شــبېو وروســـته وویل:
مسکان! ....زه هوایي میدان کي یم دا هیواد پریږدم او د تل لپاره ځم که کولای سې د اخیر وار لپاره را سره ووینه هیله کوم!

مسکان هم د درده په اوښکې ډکې سترګې پټې کړې بیا یي وویل:
ولې ځې؟

زید وویل: د ولي جواب نلرم بس دا اخیري غوښـــتنه مي ومنه غواړم د تلو مخکي دي یوار ووینم.

مسکان په ژړغوني ږغ وویل: سمده زه درځم.

زید وویل: مننه.

وروســـته یي تلیفون بند کړ لاس یي د ترمینل پر هنداره ونیوی سړه ساه یي وکښل او خپل خندرویه وختونه یي ورپیاد سول کله چي زید پیدا سو نو د ډیرې شوخیه یي د خدمتګارو قابلو لاسونه تینګ نیولي وه هغو په خندا یو و بل ته وویل: دی به ډیر شـــوخ هلک جوړیږي اوس یي لا دا دی د انجونو لاس ونیوی هاهاها.

زید چي کله د لسو کالو سـو نو د همسـایه د انجونو سـره به یي ډیره شـوخي کول او هغوی به هر وخت دده مور ته په شـکایت ورتلې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور به يي دده پر دي كارو ډيره وبيريدل او د زيد پلار ته به يي ويل: سړيه كه ددي هلک پر دا وخت د سميدو چاره ونكړو نو په لويوالي به يي اصلاح بيا ډيره راته ستونزمنه سي.

د زيد پلار وويل: پريږده يي ښـــځي كوچنى دى تر اوســـه او په كوچنيوالي هر كوچنى شوخ وي.

زيد پر خپل پلار ډير ګران وو هغه ته به يي ډير نازونه وركول خو د زيد څخه به د خلكو شـــكايتونه ورځ په ورځ ډيريدل، زيد چي پلار يي لوى سرمايه دار هم وو كله كله به د پلار سره دفتر ته هم تلى پلار بـه يي پـه دفتر كي خپل ترڅنـګ كښـــينوى، يوه ورځ يي ملګري ورته وويل: ســـلطانه دا زوى دي ډير مه نازوه اخير به يي دا ســتا ناز بدلاري كړي مينه ور ســره كوه خو ورته ظاهروه يي مه.

ســلطان وويل: څه وكړم ياره چي د څنګه يي ليري كړم نفس مي پسي خيږي.....،

ساعت وروسته د مسكان موټر را ورسيدى هغه د موټره راكښته سوه او د ترمينل مخته ودريدل، كله چي يي دننه ترمينل ته وكتل زيد يي وليدى چي پر چوكۍ ناست دى دواړه لاسونه يي پر خپل ځنګنو ايښـــي دي او ســـر يي لاندي زړولى دى، مســـكان دننه ترمينل تـه ورغلـه او د زيـد مختـه ودريـدل، زيـد تر څو شـــېبو وروسته لوملړى د هغې پښو ته وكتل وروسته يي چي لوړه وكتل نو مســكان يي وليدل او په حيرانتيا د خپله ځايه ولاړ ســو او تر څو شېبو پوري يي د يو و بل ستركو ته سره كتل او خپل د ميني دا وروستۍ شېبې يي په مايوسـۍ سره شمارلې چي په دي وخت كي د زيد ســر وركرځيدى او ســتركي يي پټي پټې كيدل شــروع

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل، مسکان لا د زيد په څېهره کي سترګې ښخې کړي وې خو کله چي د زيد سرګرځيدل او سترګې پټيدل ډير سول نو مسکان حيرانه سول چي زيد دا څه کوي تر څو شېبو وروسته يي د زيد پر اوږه لاس ونيوی او په حيرانتيا يي وويل: زيده ته ښه يي؟

زيد په مړاوي ږغ وويل: هو ښښښښ....،

په دي سره يو دم زيد د شا پر طرف ولاړی، مسکان ددي حالت په ليدو لويه چغه وکړه: زيييييده!

کله چي د زيد ورونو او پلار د مســـــکان ناره واوريدل نو د زيد پر طرف يي وکتل ګوري چي زيد د شا پر طرف غوځاريږي او مســـکان هغه تر لاس نيولی دی، تر څو شـــېبو وروســـته زيد پر مځکه ولويدی خو مســـکان لا د هغه لاس نيولی وو، کله چي يي پلار او ورونه ور ورســيدل نو زيد بې هوښــه ســوی وو، تر څو شېبو وروسته امبولانس راغلی او زيد يي روغتون ته روان کړ، په لاره کي زيد د مســـــکان لاس ټينګ نيولی وو او تر روغتونه پوري د مسـکان تر سـترګو اوښـکې رواني وې او زيد ته په کتو کي يي خپل سترګې ښخې کړي وې........،

کله چي زيد دولس کلن ســو نو مور يي د زړه د حملې لکبله مړه ســـــول زيد د نورو ورونو په پرتله د مور په مرګ زيات نه وو خوابدی خو د پلار يي نوره هم مينه ور ســـــره زياته ســـــول ځکه زيد تر نورو ورونو کشـــــر وو، وختونـه تيريدل زيد بـه د خپلو ملګرو ســـــره زيـات وخت په ميلو او پارکونو کي تيروی تر دي حده چي ټول فکر بـه يي پـه انجونو او عبـث کـارو کي وو، کلـه چي به د مکتب څخه راغلی درسونه به يي نه ويل کورنی کار به يي د خپلو کاريګرو په زامنو رسوئ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلونه تیر سول زید اتلس کلن سو خو عادتونه به یي نور هم بد کیدل کله به د یوې انجلۍ سره ملګرې کله به د بلي سره تر داسي حده چي یوه یوه به یي په اوونۍ کي بدلول، د زیاتره انجونو یو لوی دوښمن جوړ سوی وو د پلار زیاتره پیسي به یي انجونو ته پر خراباتو او فرمایشو مصرفولي، د شپي تر ناوخته به ویښ وو خو کله چي به سهار پوهنتون ته ولاړې نو هلته به بیده وو، یوه ورځ چي کله زید په پوهنتون کي بیده وو د احصائیي د یو شوخ او دردمن استاذ ساعت وو کله چي استاذ درس وایه نو یو دم یي زید ته پام سو چي بیده دی نو د هغه پر طرف ور روان سو کله چي زید ته ورسیدی نو شاګردانو ته یي د چکچکو کولو اشاره وکړه هغو ټولو د استاذ په ګډون زید ته په کتو چکچکي شروع کړې، زید فکر وکړ چي یو موضوع ده نو د خوب څخه د راپورته کیدو سره سم زید هم چکچکي شروع کړې خو کله چي یي بغلته وکتل نو استاذ یي ولیدی او پوه سو چي ټولو پر ما د مسخرو کولو لپاره چکچکي کولي.

استاذ ورته وویل: ما څه وویل زما ګرانه په درس کي؟

زید چي کله تختي ته وکتل د ریاضي سوال یي ولیدی خو په موضوع یي سر نسو خلاص، استاذ بیا د مسخرو په ډول ورته وویل: مهرباني زید ګرانه تشریح یي کړه!

زید وویل: استاذه په خوله یي نسم تشریح کولای ریاضي کله په خوله تشریح کیږي.

په دي سره ټول محصلین په خندا سول خو استاذ د چپ کیدو ورته وویل نو ټول چپ سول.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا استاذ وویل: ها واخله دا مارکر ورسه هغه لاندې سوال یې ته حل کړه!

زید مارکر واخیستی او د تختې مختې ودریدی کله چې یې سوال ته وکتل نو عصاب یې ورته ګډ وډ سول د سوال ټول اعداد یې په دماغ کې په څرخیدو سول تر څو شیبو وروسته یو دم راچپه سو او بې هوښه سو، کله چې په هوښ راغلی نو چې سترګې یې خلاصې کړې نو د احصائیې استاذ یې مختې بیا ولاړ ولیدی په دې سره بیا بې هوښه سو.

کله چې پوهنتون رخصت سو نو زید د ملګرو سره روان وو ملګرو کې یې یوه وویل: زیده چې شوق یې نلرې نو ولې راځې هره ورځ دې د احصائیې د استاذ دا بې عزتی خوښیږي؟

زید وویل: بابا مې نه پرېږدي یاره چې رانسم بابا د میلو پیسې نه راکوي خو ددې استاذ سره به یې زه ګورم دی بیخې ما نه پسې پرېږدي زه به یې هم خوښ سم.

ملګري یې وویل: څه په کوې نو لور خو شکر دی هغه نلري چې خطا یې باسې.

زید وویل: ښه لور نلري؟

ملګري یې وویل: یا لور نلري.

زید په فکر کې سو بیا یې وویل: نو دا به څنګه چم په وکړو یاره... اووی ښه وایې عبدله هغه ستا تلیفون اواز اړوي اوه هغه د ښځو اواز ته چې یې واړوي؟

عبدل وویل: هو یاره خو هغه بیا څه په کوې؟

زید وویل: ته یې راکه هله!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي عبدل زيد ته تليفون ورکړ نو زيد وويل: د استاذ نمبر څو وو؟

ملګري يي د اســـتاذ نمبر ورتـه ووايـه کلـه چي عبدل زنـګ ور ووهلی نو اســتاذ تر څو شــېبو وروســته باندي اوکي کړ، اســتاذ وويل: السلام عليکم!

زيد څو شيبې ږغ نه پر کوی، استاذ بيا وويل: هلو څوک ياست؟

زيد چي تليفون يي ښــځينه اواز ته اړولی وو وويل: زه يم نه دي وپيژندلم؟

استاذ فکر وکړ چي ښځه ده نو يي ورته وويل: يا نمبر دي نه دی را سره ثبت نه مي وپيژندلې.

زيد وويل: زه ستا نازولې ملګرې يم زما ګرانه.

اســـتاذ چي په پوهنتون کي روان وو نو په دي ســـره يي تليفون يواري د غوږه ايسته کړ شـاوخوا يي وکتل چي څوک خو به مي نه ويني تر شاوخوا کتو وروسته يي بيا تليفون غوږ ته ونيوی او په نرمه لهجه يي وويل: زما کمه ملګرې يي وبخښـــه شـــايد ډير وخت تير سوی وي نو ځکه دي اواز نه پيژنم که ته نوم راوښيې ښه به يي.

زيد وويل: اله زما ګرانه ته څنګه بي وفا يي داســـي ژر دي بيا هيره کړم؟

په دي سره د زيد ملګري ټول په خندا سول زيد هغو ته د چيپدو اشاره وکړه چي چپ سئ هغوی چپ سول.

بيا استاذ په نرمه لهجه او موسکا وويل: يا بي وفا نه يم اغه داسي دی چي په تليفون کي زه د چا اواز سم نه سم پيژندلای.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: ښه نو ستا مطلب چي د نيږدي در سره ووينم؟

د اســتاذ موســکا نوره هم ډيره ســوه بيا يي وويل: هاهاها که ته کولای سي سره وبه وينو.

د زيـد ملګري ټول پـه خندا دي خولې يي د خنـداوو نـه ســـره ټوليږي.

زيد وويل: سمده سبا تر پوهنتون رخصتيدو وروسته به په پارک کي سره ووينو.

استاذ وويل: سمده چي ستا هر ځای خوښ يي هلته به ووينو.

زيد وويل: سمده او هو سبا چي راځي تور پتلون او سور جانکټ ور سره واغونده راسه.

استاذ وويل: سمده ستا لپاره به يي واغوندم.

کلـه چي زيد تليفون بند کړ نو ټولو ډير وخندل، ســـبا ته چي کله زيد پوهنتون ته راغلی نو ټولو همصـــــنفيانو ته يي وويل: ګورئ نن زه شرط در سره ټړم چي د احصـائيې استاذ به نن تور پتلون او سور جانکټ اغوستی وي.

ټول محصلين د احصائيې استاذ ته په تمه وه کله چي هغه راغلی نو ټول محصلين په خندا سول، استاذ حيران سو بيا يي په غوسه ټولو ته وويل چي چپ ســئ، هغوی هم ټول چپ سـول خو زيد لا خندل کله چي اســتاذ درس شــروع کړ نو زيد د اســتاذ د تليفون کړي خبري چي ثبـت کړې يي وې پـه لوړ اواز د صـــنف پـه لوډسـپيکر کي چالانده کړې په دي ســره ټول محصـلين په خندا سول او د استاذ مخ د درده تـک سور سو او ډير وشرميدی او پوه سـو چي دا د دوی پلان وو وروسـته په کښـته سر د صـنف څخه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووتئ او په سبا کي يي د پوهنځی اداري ته استعفاء را استولې وه، په دي سره زيد او ملګري يي ډير خوشحاله سول خو ځينو بيا د زيد پر دي کار د هغه څخه ډير نفرط وکړ او بد و رد به يي پسي ويل.....،

امبولانس روغتون ته را ورسيدی نرسانو زيد د امبولانس څخه راکښته کړ او د عمليات خونې پر طرف يي وځغلوئ، زيد لا هم د موسکان لاس په لاس کي نيولی وو او موسکان تر عمليات خونې پوري ور سره وه تر هغه وروسته يي لاس د زيد د لاسه ووتئ او د عمليات خوني مخته بي هوسه ودريدل. د زيد پلار او ورونه د ډاکټرانو سره مصروفه سول د زيد پلار ډاکټرانو ته وويل: په زوی مي څه سويدي؟

ډاکټر وويل: سلطان صاحب موږ اوس څه نسو ويلای خو د حالته يي داسي معلوميږي چي زهر يي خوړلي دي.

ټول ډير حيران سول بيا د زيد پلار وويل: څه؟

ډاکټر وويل: هو داسي معلوميږي چي زهر يي خوړلي دي.

په دي سره د زيد پلار بي حواسه سو او شاته يي جيټکه وخوړل.

څو شيبي وروسته روغتون ته عايشه راغلل کله چي د موسکان سره مخ سوه نو موسکان تر څو شيبو پوري عايشي ته کتل بيا يي سر د هغې پر اوږه کښيښنوی او په ژړا سول.

عايشي تر څو شيبو وروسته وويل: موسکان ژاړه مه دا هر څه خو ستا د لاسه پيښ سول تا هغه دي حالت ته راوستئ.

د موسکان ژړا نوره هم زياته سول.......،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا نرســـه راووتل او مســـکان ته یي یو خط ونیوئ او ورته وی
ویل: اغلي دا خط د زید په جیب کي وو شـاید مهم څه یي پکښـي
لیکلي وي دا واخلئ.

مســـکان هغه خط واخیســـتی او خلاص یي کړ زید و مســـکان ته
لیکلي وه: مســـکان زه پوهیږم کم څه چي ما د ځان ســـره اوس
وکړل شـاید غلط وي خو تر دي ژوند چي زه پکښـي تا د بل چا
ســـره وینم زمـا پـه فکر زمـا لپاره همدا کار کول ډیر بهتره وه د
هري ورځي تر مرگ ښـه دی چي یوه ورځ مړ سم او ددي لپاره
ته خپل ځان هیڅکله مه ملامتوه او نه هم زه ســـتا څخه گیله کوم
ولي چي زما و ســـتا یو ځای کیدل په دي دنیا کي ناممکینه وه زه
به د رب څخه بس دا یوه غوښتنه کوم چي په هغه دنیا کي ماته تا
راکړي او موږ په هغه دنیا کي ســـره یو ځای کړي ماته بخښـــه
وکه مسکان.

مسکان د زید خط په لاس کي ټینگ ونیوی او د زړه په درد سره
یي پر خپل زړه د زید خط کښیښوی او پر چوکۍ کښینستل....،

یو ورځ د زید پلار په کمپنۍ کي د خپلو کارمندانو ســـره غونډه
درلوده ســلطان عایشـــي ته وویل: عایشـــي موســـکان زموږ نوي
کارمنده ده د هغې سره به په هر کار کي همکاري کوې،

عایشي وویل: سمده صاحبه ولي نه.

د غونډې په جریان کي یو دم د دفتر دروازه خلاصه سول او زید
راننوتئ د پلار سره تر روغبړ وروسته یي په غوږ کي څه خبره
ورتـه وکړه، د دفتر ټول کـارمندان چپ وه او د زیـد بي ادبۍ تـه
حیران وه، عایشــه چي د موســـکان تر څنگ ناســـته وه زید ته یي
ډیر په قهر او غوســه سـره کتل، تر څو شـېبو وروسـته زید ووتئ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ولاړی، کله چي غونده خلاصه سول عایشه او موسکان خپل کار ځای ته راغلې موسکان وویل: عایشې دا بي ادبه څوک وو چي د غونډې په منځ کي بیله اجازې دفتر ته راننوتئ؟

عایشې د درد ساه واخیستل بیا يي وویل: دا د صاحب کشر زوی دی په اخلاقو کي صفر او په بد اخلاقۍ کي سل نمرې هر وخت لري د انسانیت د چوکاټه ګرسره وتلئ دی.

موسکان وویل: ښه ښه پر پلار لکه چي ډېر ګران دی؟

عایشې وویل: هو خو هغه داغسي بد اموخته کړیدی.

موسکان وویل: د صاحب داغه یو زوی دی؟

عایشې وویل: یا نور زامن هم لري دی یي تر ټولو کشر دی.

موسکان وویل: هغه نور یي هم داغسي خراب دي؟

عایشې وویل: یا یوازې یي دی داسي بدلاری دی هغه نور یي ډېر ښه ورونه دي.

بیا عایشې وویل: موسکان ته پوهیږي دده ځخه هیڅوک نه دي خلاص څو ورځې مخکي د پوهنتون یوه استاذ دده د لاسه استعفاء ورکړه پوهنتون یي پرېښودی.

په دي سره موسکان وخندل بیا یي وویل: ډېر جالبه دی.

کله چي زید خپلو ملګرو ته ور ورسیدی نو هغو ته یي وویل: درځئ ملګرو بیا مي د میلې پیسي در پیدا کړې.

د زید ملګري وویل: اې زیده خبر یي نن هغه ستا د ملګري شاهینې واده دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید وویل: دا څه وایې هغه خو ماته د میني د اظهارو په کولو سترې کیدل نه اوس یي بیا بل ځای واده روان دی؟

ملګري یي وویل: هو یاره داســـي خبره ده تر تا یي یو څه د غټ سرمایه داره زوی پیدا کړیدی نو ځکه د هغه سره واده کوي.

زید وویل: داغه دی چي ماښام ما زنګونه ور وهل نه یي راباندې پورته کول ښــه دا خبره ده نو زه به یي هم خوښ سم درځئ چي واده ته یي ورسو.

ټول موټر ته وختل او مخ د واده پر طرف روان سول، کله چي د واده صــالون ته ور ورسیدل زید او ملګري یي دننه ورتلل خو د صــالون دروازه وان راوګرځول او ورته وېویل: دعوت نامي مو راښکاره کړئ!

زید وویل: هغه واده چي یي دی د هغه زوم ورونه یو موږ خپل خلک یو نور پردې مه راپرېږده.

دروازه وان وویل: سمده صاحبه ډیر وبخښئ.

زید او ملګري یي دننه صـــــالون تـه ننوتـل، زید د واده د یو ګډونکونکي څخه پوښتنه وکړه: وبخښه زوم کم یو دی؟

ګډونکي یو ځوان ته اشاره وکړه چي هغه یو دی، زید او ملګري یي زوم ته نږدې د هغه شـاته کښـینسـتل او په باندار یي شـروع وکړه، زید او ملګرو یي د شــاهیني خبرې شــروع کړې چي څو شـېبې وروسـته د زوم د دوی خبرو ته پام سـو او غوږ یي ورته ونیوئ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد په لوړ اواز چي غوښــــتل يي زوم يي واوري وويل: ياره پريږده يي شــــاهيني هيڅ وفا نه درلوده هغه زموږ و ســــتاســــو حشمت يي هم پريښوئ د پيسو د ياره او زيد يي هم پريښوئ.

د زيد ملګرو زوم ته وکتل او پوه ســــول چي غوږ يي نيولی دی قصداً يي زيد ته وويل: ياره چپ سه داسي نه زوم يي واوري.

زيد وويل: يا ياره خدمتګار ويل چي زوم تر اوسه نه دی راغلئ.

زيد او ملګرو يي د شــــاهيني په اړه نوري بدي خبري هم وکړې چي ټولي يي زوم واوريدي، کله چي خبرې خلاصــــي ســــوې نو زوم ولاړ سو او خپل پلار ته يي وويل: بابا زه تر دا واده تير يم زه همدا اوس بيرته دا خپلوي ماتوم.

زيد او ملګرو يي زوم تــه کتـل چي هغـه د خپـل واده شــــيـان وغورځول او خپلوي يي ماته کړه، په دي سره زيد او ملګري يي په خندا د صــــالونه راووتل او ټولو د خوښــــيو لاســــونه ســــره وجنګول، د زيد ملګري وويل: ياره زيده دېته بيا دي څه پام سو؟

زيد وويل: که يي د بل څه لپاره پري ايښــــی وای بيا مي څه نه ويل ورته خو دا چي د پيســــو لپاره يي پريښــــولم دا مي ونســــوای ځغملای د نن زياتره انجوني داســــي دي چي د خپل ښــــايســــت په خاطر پــه ځوانانو لوبې کوي د هغو پــه احســــاســــاتو لوبې کوي يواري يي پر ځــان د مېني پــه اور ښــــه ګرم کړي خو بيـا يو دم واوړي او د هغه په مينه پسخند ووهي.

د زيد ملګرو وويل: پريږده يي ياره دماغ مه په خرابوه.

عايشــــه او مســــکان په دفتر کي په کمپيوټر کي مصــــروفه وې حسابونه يي رسول، مسکان د ډيري ستړيا په سبب لاس پر ميز

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښېنښوئ او پر هغه يي خپل سر ولګوی چي په دي وخت کي د عايشي ورته پام سوه او ورته ويويل: مسکان څه خبره ده؟

مسکان وويل: هيڅ خبره نده بس يو څه مي سر په له وګرځيدی.

عايشي وويل: خير ته ورسه يو څو شيبي استراحت وکه ستا کار به زه وکم زه ور سره اموخته يم ستا نوي وظيفه ده خامخا اول سر کي ستړيا لري.

مسکان وويل: يا زه يي کوم ته دي خپل کار وکه.

خو عايشي ټينګار کوئ چي نه حتماً به استراحت کوي، مسکان هم د چوکيه ولاړه سوه عايشي ورته د استراحت اطاق ته اشاره وکړه چي هلته ورسه، مسکان د استراحت اطاق ته ورغلل او هلته يي د دباندي هنداري ته پر پرتي سوپا څنګ واچوئ او سترګي يي پټي کړي تر څو شيبو وروسته چي يي سترګي خلاصي کړي نو تر دفتر دباندي يي پر زيد سترګي ولګيدي چي دفتر ته را روان وو، کله چي زيد دفتر ته ننوتئ نو د دفتر چوکيدار چي پوخ سينه سړی وو زيد ته سلامي وکړه زيد هغه ته ورنيږدي سو او د هغه لاس يي د سر څخه راکښته کړ، مسکان زيد ته کتل د هغه خبري يي نه اوريدي خو مطلب يي واخيستئ چي زيد چوکيدار ته ويل چي بل وار ماته سلامي مکوه ته تر ما مشر يي، وروسته زيد په جيب لاس ننايستی او چوکيدار ته يي پيسي ورکړي وروسته څني روان سو، مسکان د زيد دا عمل حيرانه کړه چي دومره زيات بد اخلاقه هلک او دومره زيات مهربانه زړه؟، کله چي زيد دفتر ته راننوتئ نو په دي وخت کي مسکان هم د استراحت د اطاق څخه ور ووته، زيد د مسکان ومخته تير سو خو هغي ته يي هيڅ نه دي کتلي، مسکان په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاغذانو ځان مصـــروفه کړ خو ســـترګې یې په زید کې وې، زید چې کله عایشـــې ته ور ورســـیدی نو د هغې پر ســـر یې لاس ور کښـــېښـــوی او ورته ویویل: څنګه عایشـــې؟ نن خورا تیزه نه یې اخته؟

عایشـــې د درواغو په موســـکا ورته وویل: هو صـــاحبه کارونه زیات دي نن یې باید سرته ورسوم.

وروســـته زید ځني روان ســـو او په روانیدو کې یې ورته وویل: ونیسه ونیسه اخته اوسه بیکاري دې خرابوي.

عایشې خوله پیته کړه او کرار یې د ځان سره وویل: هو لکه ته چې یې خراب کړی یې.

مســـکان د زید او عایشـــې پر خبرو د ځان ســـره خندل او بیا د عایشې وخواته ورغله او په موسکا یې ورته وویل: څه یې درته ویل؟

عایشـــې وویل: خپله تولـه ورځ بیکاره ګرځي دی ماته وایي چې اخته اوسه بیکاري دې خرابوي.

مسکان په خندا سوه بیا یې وویل: خو ښه یې درته ویلي دي.

عایشې وویل: ښه ته هم دده پر خوا سوې راته؟

مسکان وویل: یا یا خدای دې نکوي زه خو ستا پر خوا یم.

کله چې مسکان پر خپله چوکۍ کښېنستل تر څو شپږو پوري یې فکر کاوه بیا یې وویل: عایشـــې د صـــاحب زوی په ظاهره ډیر خراب دی خو زړه یې ډیر نرم دی.

عایشې وویل: هغه څنګه؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسـکان وويل: د اسـتراحت په اطاق کي مي دباندي کتل چي دی مي وليدی د هغه سپين ږيري چوکيدار سره يي ډير ښه وضعيت کوی.

عايشې وويل: د يو دوو سره به ښه وضعيت کوي خو د ډيرو يي بيا زړونه ور مات کړيدي.

د عايشــې او مســکان د خبرو په جريان کي يو دم په لوړ اواز د چيلاخې (څپيړې) ږغ ســو، کله چي دوی د زيد د پلار د دفتر و خواته وکتل او نږدي ورغلل نو د زيد پلار زيد ته پر مخ چپلاخه ورکړې وه بيا يي په غوســه په دفتر کي ناســتې شــاهيني ته چي پلار يي هم تر څنګ ناست وو اشــاره وکړه او زيد ته يي وويل: بخښنه ځني وغواړه!

زيد څو شـيبې چپ وو بيا يي پلار په درد او غوسـه ورته وويل: وايم بخښنه ځني وغواړه!

زيد سر کښته اچولئ وو بيا يي شاهيني ته وويل: بخښنه غواړم.

بيا د زيد پلار وويل: ما دا فکر لا نه وو کړی چي ته به داسي يو خراب کار کوې.

عايشې د سر په اشاره مسکان ته وويل چي دا دی ودي ليدی.

تر څو شــيبو وروســته زيد د پلار د دفتره راووتی د هغه په ليدو ټول کاريګر بيرته په خپلو کارو اخته سـول، عايشــې مســکان ته وويل: ما نه وه درته ويلي چي دا صرف د يو څو کسانو سره ښه دی د ډيرو يي بيا داسـي زړونه ور مات کړيدي لکه هغه په دفتر کي ناسته بې وزله انجلۍ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد پلار د شاهيني پلار ته وويل: زما د زوی سره سره زه هم بخښــه درڅخه غواړم زه به ســتاســو خپلــانو ته زنګ ور ووهم ورته وبه وايم چي دا دوستي بيرته پر مخ بوځي زه يي پوه کوم.

د شاهيني پلار د زيد د پلار څخه مننه وکړه او بيا ولاړل، شاهين چي کله د دفتره وتل نو تر سترګو يي اوښکي رواني وې مسکان او عايشــي دواړو د هغي ســترګو ته کتل او د شــاهيني ژړا ډيري پريشــانه کړي، ماښــام ســو ســاحل د کور پر بام ناســت وو او تر سترګو يي اوښــکي بهيدي، تر څو شــيبو وروســته يي پلار هم بام ته ورپورته سو او د زيد تر څنګ کښينستئ زيد ته چي يي وکتل نو وېليدل چي هغه ژاړي، پلار يي غوښتل چي د هغه مخ په خپل لاس خپل خواته راوګرځوي خو زيد د پلار لاس د خپل مخ څخه ليري کړ مخ يي بل طرف تــه ځني واړوئ، بيا يي پلار پر اوږه لاس ورکښيښوئ او ورته ويويل: خوابدی يي راڅخه؟

زيد څـه نـه وويـل بيـا يي د پلار لاس د اوږې څخـه ليري کړ او همداســې يي تر ســترګو اوښــکي رواني وې، پلار يي لاس ځني ايســته کړ بيا يي ورته وويل: په ژوند کي څو شــيان دي چي کله ولاړ ســـــي بيا هيڅکلـه نـه راګرځي پـه هغو کي يو عزت دی او عزت چي کله ولاړ ســـي بيا که څه هم انســـانان يي په خپلو هلو ځلو بيرته لاسته راوړي خو بيا هم د اول پڅير نه وي تا چي کله د هغي بيچـاره او مظلومي انجلۍ بي عزتي کول او د هغي ژونـد دي ور تبـاه کوئ يو وار دي هم دا فکر ونـکړ چي پر هغي به څه تيريږي؟ د هغي پر کورنۍ بـه څه تيريږي؟ د هغي پلار ويل چي لور يي ځان وژنه کول خدای وکړه چي دوی پر وخت ورغلل که نه ستا د لاسه به يو انجلۍ خپل ژوند د لاسه ورکړی وای.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د زید پلار وویل: زویه ځواني د ښــــامار پڅیر ده کله چي ښامار په احساساتو کي سي د نورو سره سره زیاتره وخت داسي هم پیښه سي چي په دې احساســاتو کي خپل ځان هم وسوځوي هیڅکله د ملګرو په منځ کي د هغو د خندولو یا هغو ته د ځان قوي ثابتولو لپاره د بل چا په احساســاتو لوبې مکوه که وروســته بخښــنه هم ځني وغواړې خو بیا هم د هغه په زړه کي درد او غم ریښــه پریږدي ځکه بدي خبري او بد کردار داسـي دی لکه په یو دیوال کي چي میخونه ټکوهې که څه هم بیرته یې راوباســي خو په دیوال کي یې أثرات او نښې پاته کیږي نو تر خبري او یو کار کولو مخکي څو واري فکر پر کوه ښې او بدې پایلې یې څیړه او بیا هغه خبره او کار کوه.

بیا د زید پلار تر څو شـیبو وروســته وویل: اوس درځه زه وږی یم ډوډۍ به وخورو.

زید وویل: زه یې نخورم زما خواته نکیږي.

پلار یې وویل: سمده زه به هم نن وږی بیده سم.

تر څو شـیبو وروســته زید پر پلار لاســونه ونیول او په غیږ کي یې ونیوئ، پلار یې هم پــه غیږ کي ونیوئ او پر ســــر یې مچ (ښــــګُل) کړ بیا یې وویل: ما وبخښــــه زویه په غوســــه کي مي چپلاخه درکړه.

وروســـــته زید او پلار ډوډۍ خوړلو ته ولاړل او ټولو یو ځایي ډوډۍ وخوړل،

کله چي غرمــه ســــول زیـد او ملګري یي پــه پـارک کي پښــــې غوځولې وې پراته وه زید وویل: یاره پر بل شـي مي دومره خوا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نســـوه بده د هغه کاریګرو مخته وشـــرمیدم چي بابا په چپلاخه ووهلم.

یوه ملګري یي وویـل: نو خو دفتر تـه بـه پـه دي وخـت کي نـه ورتلای یاره.

زید وویل: نو زه څه خبر وم چي دا د بدبخته لور به هلته وي او بابا ته به یي زما شکایت کړي وي.

عایشه او مسکان هم په پارک کي ګرځیدلي چي بیا زید او ملګرو ته یي نږدي کېنـــینســـتلي چي د یو او بل په منځ کي د ګلانو په سبب یی نسوای سره لیدلای، د زید د خبرو په جریان کي پارک ته یوه محصـله او یو محصـل د درس ویلو لپاره راغلل او زید ته نږدي ودریـدل، د زیـد د خبرو پـه جریان کي ورتـه پام ســـو چي ورته وېکتل نو په غوسه یي ورته وویل: څه شي دی؟

محصل وویل: وبخښئ یو څه سم کښینئ پارک مو ټول نیولی دی موږ دلته درس وایو.

زید چي یي دا خبره واوریده نو نیم راپورته ســو او شــاوخوا یي وکتل بیا یي ورته وویل: دا دومره ســـاحه پاته ده ته دلته موږ ته ودریدي؟

مســـکان او عایشــي بانډار ســـره کوئ چي یو دم یي د زید اواز واوریدی او غوږ یي ورته ونیوئ.

محصل وویل: هلته هم ستاسو رکم بیکاره خلک ناست دي.

زید په غوســه محصــلي ته وویل: دا ورور دي بوځه که نه خوله یي ورماتوم.

محصلي وویل: دا مي ورور ندی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: کـه دي ورور دی کـه دي انـډيوال دی کـه دي هر څـه دی خو اوس يي ددي ځايه بوځه که ور ولاړ سـوم خير به يي نه وي.

محصل وويل: ګوره په ادب خبري کوه.

زيد ور ولاړ سـو او هغه محصـل يي په چپلاخه ووهلی او ورته وېويل: ملخـه خو پـه ادب مي درتـه وويل خو تـا پـه هغه غاړه نه ويستل اوس به ادب در وښيم.

زيد هغه محصـل تر لغتو او سـوکانو لاندي کړ او د خپلي سـاحي څخـه يي ويســـتئ او پســـي نـاره يي کړه: بي عقلانو د ميني او عاشقۍ د پاره راځئ بيا نو درسونه بهانه کوئ چي درسونه وايو په پوهنتون کي خو هم پارک سته هلته ولي درس نه وايست؟

مسکان او عايشـي د محصلينو سره د زيد چلند وليدی خو څه يي ونه ويل او مخان يي د زيد څخه پټ کړل.

زيـد بيرتـه خپلو ملګرو تـه راوګرځيدئ او ملګرو تـه يي وويـل: ياره ناحقه يي طبعيت را خراب کړ.

ملګرو يي وويل: پريږده يي ياره.

زيد وويل: ما څه ويل ياره خبره يي راځخه هيره کړه بښـــه اوس راپياد سوه نو ما ويل چي زه نه وم خبر چي شاهينه او پلار يي د بابا په دفتر کي دي او زما شکايت يي بابا ته کړيدی.

د زيد د خبرو په جريان کي يو بل نفر ږغ وکړ: وبخښئ؟

زيد چي سـر پر راپورته کړ هغه ته يي په غوسـه وويل: څه شـي دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وويل: زما ښځه به مو نه يي ليدلي دلته راځخه ورکه سوه؟

زيد وويل: هو ومو ليدل اوس د يو ځوان سره دباندي په خندا خندا ووتل او ښځي دي ويل چي زما د خپل خاوند څخه ښه نه راځي هغه نور پريږدم دده دي دا بد شکل ورک سي.

مسکان او عايشه د زيد په دي خبرو ډيري خنديدلي او هغه ته يي غوږ نيولئ وو.

هغه سړي په حيرانتيا وويل: دا څه وايي؟

زيد وويل: رښتيا وايم ستا په سر دي مي قسم ييي.

د زيد ملګري هم ټول په خندا وه بيا هغه سړي په ژړا وويل: داسي نسي کيداى.

زيد وويل: خو دا واري داغسي وسوه.

د مسکان او عايشي خوله د ډيري خندا نه سره ټوليدل د زيد ملګرو هم داغسي خندل.

هغه سړى ډير غمجن سو او په ژړا د پارکه ووتئ زيد وويل: د بي عقل زوو ښځه ستا ده او پوښتنه يي زموږ څخه کوې؟ ما هم داسي چم ور سره وکړ ولاکه بيا بله ورځ ښځه پارک ته ځني راسي يا به يي هم نن اخيري ورځ يي سره.

مسکان او عايشه په خندا د چوکيه ولاړې سوې او د پارکه ووتلې،

مسکان به د دفتر د کلکين څخه دباندي زيد ليدئ چي هره ورځ به نوې نوې انجلۍ ور سره وه، مسکان په دي پوه سوه چي زيد هره انجلۍ صرف خپل د هوس لپاره استعمالوي د هغې په زړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي زید څه نفرط ونیوئ او چي کله به یي ولیدئ نو په غوسه به یي مخ څني واړوئ.

یوه ورځ د زید پلار مسکان خپل دفتر ته وغوښتل او ورته ویویل: مسکان لوري د هغې نوې پروژې طرحه چي مي درکړې وه هغه دي جوړه کړه؟

مسکان وویل: هو صاحبه دا دی راوړي مي ده.

د زید پلار وویل: لورې که تکلیف نه یي درته دا به زما مشر زوی خالد ته ور ښکاره کړې او هغه نن کور ته د پروژې قراردادیان راغوښتي دي د میلمستیا لپاره تاسو دا طرحه زموږ کور ته ور وړئ او خالد ته یي تشریح کړه چي بیا یي هغه قراردادیانو ته وښیي.

مسکان وویل: سمده صاحبه زه به ورسم کمه خبره نده.

د زید پلار وویل: مننه لورکی.

مسکان د دفتر څخه ووتل او موټروان ته یي وویل: د صاحب کور ته مي ورسوه.

موټروان وویل: سمده اغلې.

موټروان مسکان د زید کورته ورسول، کله چي مسکان کورته دننه ورغله نو د خدمتګار څخه یي وپوښتل: وبخښئ! د صاحب زوی خالد چیري دی؟

خدمتګار وویل: لوړه ور پورته سه دوهم منزل کي اول اطاق میلمستون دی خالد صاحب هلته دی میلمانه او خالد صاحب تاسو ته په انتظار دي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: مننه.

کله چي مسکان کور ته دننه سول نو ګوري چي په صالون کي دوهم منزل ته د دوو خواوو زينې ختلې دي مسکان د ځان سره وويل: نه پوهيږم خدمتګار د کومو زينو د خوا اول اطاق ياد کړی وو دلته خو زينې دوه طرفه دي چي اوس راسته طرف زينې اول اطاق دی او که د چپه طرف اول اطاق دی نه پوهيږم.

مسکان د چپه طرف پر زينو دوهم منزل ته پورته سوه او د اول اطاق دروازه يي لږ څه خلاصه کړه او سر يي ور دننه کړ هلته يي وليدل چي څوک نسته، مسکان فکر وکړ چي شايد په همدي اطاق کي نور اطاقونه وي نو ځکه دننه ورغله، کله چي مخته ولاړه نو تر غوږ يي په تشناب کي د چا د لمبيدو ږغ واوريدئ نو ځکه بيرته راوګرځيدل او غوښتل يي چي ووځي چي په دي وخت کي يي پر ميز پروت تليفون ته پام سو چي زنګ ورته را روان وو، د مسکان سترګې يو دم پر تليفون ولګيدي چي شخصي شميره ورته ليکلې وه چي تر څو شيبو وروسته بند سو، کله چي تليفون بند سو نو د مسدکالو خبرتيا يي مخته راوړل، مسکان چي ورته وکتل نو تر ۱۰۰ زيات زنګونه او ميسجان ورته راغلي وه، مسکان فکر وکړ چي داسي نه عاجل او ضروري تليفون وي چي دومره زنګونه او ميسجان يي راغلي دي نو فکر يي وکړ چي خاوند يي په خبر کي، کله چي يي تليفون لمس کړ نو هغه ولګيدی او قلف يي خلاص سو کله چي مسکان ميسجان کښيکاږل نو د هغه نفر ميسجان يي راخلاص کړل چي زيد ته يي ليکلي وه: زيده هيله کوم ما يوازي مه پريږه.

زيده زه ستا سره مينه کوم،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيده زه تاته وايم زما تليفون ته جواب راكه،

ما و تا خو يو د بل سره مينه كول،

اوس ولي پښيمانه سوې،

زيده تليفون ته جواب راكه هيله كوم،

زيده زه بيله تا ژوند نسم كولاى،

كه ته راځې ولاړې زه به مړه سم،

مسكان پوه سوه چي دا اطاق او تليفون د زيد دي شاوخوا يي وكتل او د ميسجانو په ويلو ډيره خوابدې سوه بيا د اولو ميسجانو پر طرف يي ګوته راكش كړه د زيد ميسج يي وليدى چي خپلي ملګرې ته يي ليكلى وو: نفرط درڅخه كوم بل وار دي دا مردار مخ رابښكاره نكړې او مه هم بيا ميسج راته كوه زما دا ركم انجوني ندي پكار.... ،

د مسكان تر غوږ د اطاق دباندي د چا د پښو ږغ سو، مسكان ژر تليفون كښېښوئ او دباندي ووتل ګوري چي خدمتګار را روان وو د زيد اطاق ته يي ناشته را اخيستي وه، مسكان چي خدمتګار وليدى نو ډيره وارخطا سوه، خدمتګار د مسكان په ليدو وويل: اغلي د ميلمستون اطاق هغه بل طرف ته دى دا خو د زيد صاحب اطاق دى.

مسكان په وارخطا اواز وويل: وبخښه ما فكر كوئ چي دا دى.

وروسته مسكان د ميلمستون پر طرف ور روانه سول خدمتګار د زيد اطاق ته ورغلى او ناشته يي ورته سمول، تر څو شيبو وروسته زيد د تشناب څخه راووتئ او حيران ودريدى بيا يي پزه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشــه کړل او خدمتګار ته يي وويل: دا د ښـځو عطر بيا د کله پر ځان وهې؟

خدمتګار په خندا ســو بيا يي وويل: صــاحبه ته د ښـځو عطر هم پيژنـې؟

زيد وويل: هو خود يي پيژنم.

خدمتګار وويل: صاحبه ما نه دي استعمال کړي د مشر صاحب د دفتر څخه يو انجلۍ راغلي وه د خالد صــاحب پوښـتنه يي کول ما ميلمستون ور ښولئ وو او دا دلته په غلطۍ کي راغلي وه.

زيد حيران سو بيا يي وويل: انجلۍ وه؟

خدمتګار وويل: هو صـــاحبه د خالد صـــاحب ميلمانه راغلي دي شايد د هغو سره راغلي وي.

زيد وويل: ښه صحي دی ناشته ژر سمه که وږی يم.

زيد د سر وريښتيان سمول چي خپل تليفون ته يي پام سو کله چي يي ولګوی نو وېليدل چي پر ميســـجانو ولاړ دی بيا يي خدمتګار ته وويل: دا زما په تليفون تا لاس وهلی دی؟

خدمتګار وويل: يا صــاحبه ما خو هيڅکله سـتاسـو تليفون ته لاس لا هم نه دی ور وړی.

زيد په غوسه وويل: بي عقله!

زيد چي کله ناشته وخوړل د خپل اطاق څخه ووتی او ميلمستون ته ورغلی، خالد او ميلمانه يي په باندار مصـــروف وه، مســـکان ډيره وارخطا ســـول او فکر يي کوئ چي زيد د تليفون په خاطر دلته راغلی، خو زيد ټولو ته ســـلام ووايه او بيا د خالد خواته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورغلی او د هغه د جیبه یي بټوه را و ایســتل او پیســې یي ځني واخیســـتې خالد وویل: زیده! نن میلمانه بیایم خوړنځای ته لږ راپریږده.

زید وویل: لږ مي واخیســـتي لالا بابا ویل چي نن دفتر کي نه یم یو ځای ته ځم کار لرم جیب خرڅ د خالد څخه واخله.

زید تر پیسو اخیستلو وروسته بټوه بیرته د خالد جیب ته واچول او بیا روان سو کله چي وتئ په تګ کي یي پر مسکان سترګې ولګیدي څو شیبي یي هغې ته کتل بیا ووتئ، مسکان هم وارخطا وه چي داســـي نه اوس راتهووایي چي زما اطاق ته ولي راغلې وې او زما تلیفون دي ولي کتلی وو خو زید څه نه وویل او ولاړئ.

ماپښین په دفتر کي مسکان پر خپل چوکۍ ناسته وه او په فکرو کي غرقه وه چي تر څو شـــیبو وروســـته عایشـــه راغله او په حیرانۍ یي مسکان ته وویل: مسکان؟ څه خبره ده خیریت خو به یي؟

مسکان اوږده ساه واخیستل بیا یي وویل: داسي خاصه خبره نده بس داغسي مي یو څه طبعیت خراب وو.

عایشي وویل: په کمه خبره دي طبعیت خراب وو؟

مسکان وویل: غرمه صاحب ویل چي زموږ کور ته ولاړه سه او خالد ته طرحه ورکه هغه نن نه راځي کور کي میلمستیا لري نو زه ورغلم د صـــاحب کور ته د خدمتګار څخه مي د میلمســـتون پوښـتنه وکړه هغه راته وویل چي په دوهم منزل کي اول اطاق د میلمسـتون دی خو کله چي زه دننه کور ته ورغلم نو دوهم منزل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د دوو خواوو زيني ختلې وې زه حيرانه ســـوم چي اوس خدمتګار د کمي خوا اول اطاق ياد کړی وو خو خير زه پر چپه طرف زينو دوهم منزل ته پورته ســـوم او اول اطاق ته ورغلم ګورم چي هلته څوک نـه وه مـا فکر وکړ چي اطاق مي غلط کړيدی نو ځکه مي وغوښـــتل چي بيرته ووځم چي په دي وخت کي مي ســـترګې پر ميز پروت تليفون باندي ولګيدي چي زنګ ورته را روان وو چي تر څو شيبو وروسته بند سو کله چي بند سو نو پر مخ يي د پيغامو او زنګو معلومات راوړل ما چي ورته وکتل نو تر سـل زيات زنګونه ورته راغلي وه ما فکر وکړ چي شايد مهم تليفون وي چي خاوند يي په خبر کم نو ځکه مي تليفون را واخيســـتئ چي ومي کتـل تليفون قلف نلري نو مـا لومړی ميسجان وکتل چي د همدي نمبر څخه راغلي وه ميسجان چي مي وکتل نو د يوي انجلۍ ميســجان وه چي شـايد زيد پري اينبـي وه هغې زيد تـه پـه پيغامو کي ډيري زاری او ننواتي کړې وې چي ما مه پريږده ما او تا خو مينه کول داســـي دی و هاســـي دی خو زيد يي نـه پيغامو تـه جواب ور کړی وو او نـه يي تليفون تـه، د زيد ميسـجان چي مي وکتل چي ده ورته کړې وه هغې ته يي ډير بد الفاظ استعمال کړي وه سخته يي پريشانه کړم نه پوهيږم چي د هغې خوارکۍ پر زړه به څه تيريږي چي دا ظالم پري اينبي ده.

عايشـــې وويل: خير پريږده يي فکر مه په خرابوه د زيد خو کار او عادت داغه دی د هغه لپاره نو دا کم نوې خبره ده.

مســـکان وويل: يو چاره ورته پکار ده عايشـــې که نه ډيري بې وزله انجوني به دده د ظلم ښکار سي.

عايشې وويل: څنګه چاره؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: دده زړه تر اوسه ندی مات سوی کچیري دده زړه هم مات سي او درد يي ووینی بیا به د بل چا زړه نه کړي ور مات او نه به هم څوک د خپل مقصد لپاره استعمالوي دده زړه باید په یو رکم ور مات کړو.

عایشي وویل: پریږده يي مسکان دا د خانانو زامن ډیر نازولي لویان سوي يي کوچنی غم هم سخت بد پر لګیږي داسي نه د زړه سره سره دی هم مات سي وروسته به بیا پر پښیمانه يي وروسته پښیماني بیا فایده نکوي ددا کار سره خطر ډیر دی.

مسکان وویل: پوهیږم چي خطر به يي خو شاید دده ژوند ور سره سم سي او هم به د نورو انجونو ژوند ژغورل سوی يي اوس خو دی هم بدلاری دی او انجوني هم بدلاري کوي په دي کار سره به د دواړو طرفینو ژوند ژغورل سوی يي.

عایشي وویل: نو څه کول پکار دي؟

مسکان وویل: ته دده سره پر تلیفون خبري کوه او د میني په جال کي يي ونیسه.

عایشي وویل: یا یا زه دده سره خبري نسم کولای دی زما اواز پیژني زه د څو کالو راهیسي دلي کار کوم ته خو نوي يي ستا سره يي تر اوسه خبري هم ندي کړي ته خبري ور سره کوه پر تلیفون.

مسکان وویل: ما به ور سره کړي وای خو زما بیا خاوند پر کور يي نه هلته خبري ور سره کولای سم او نه هم دلته.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشې وویل: یا مسکان زما اواز زید پیژني ته داسې وکه چې بیا د دفتره وتلو پارک ته به ځو په پارک کې بیا خبرې ور سره کوه.

مسکان وویل: صحې دی سبا ته به زه نوی نمبر پیدا کم بیا به په هغه نمبر زنګ ور ووهم او خبرې به ور سره وکم.

کله چې د سبا لمر خپلې شغلې پر ښارونو وغوړولې او ټولو موجوداتو ته یې د نوې ژوند تحفه ورکړه خو زید لا هم د خوب پر بیستر پروت وو او د سهار تحفه یې لا نه وه اخیستې تر څو شېبو وروسته یې تلیفون زنګ ووهلی خو زید بیده وو او د تلیفون په زنګو او اواز نه سو خبر خو تر څه وخت وروسته په ښوریدو سو او لاس یې تر تلتک را ویستی او تلیفون یې اوکې کړ او د خوب په اواز یې وویل: نه اورم!

مسکان او عایشه پټې په خندا سوې بیا مسکان په مینه وویل: لکه چې سپین ږیری سوی یې غوږو دې کار پری ایښی دی.

زید بیا د خوب په اواز وویل: اقبال رزیله دا ستا په اواز څه وسوه د ښځې په اواز ولې خبرې کوې؟

مسکان وویل: ښه دومره ضعیف سوی یې چې اوس د ښځې او نر اواز نه پیژني زه ښځه یم نر نه یم.

زید وویل: وبخښه نمبر دې غلط کړیدی.

وروسته زید تلیفون بند کړ او بیا بیده سو خو تر یونیم ساعت وروسته یې بیا تلیفون ته زنګ راغلی تر څو شېبو وروسته زید د بیستري څخه پورته سو څو شېبې پر ځای ناست وو بیا یې تلیفون راواخیستی نمبر ته یې وکتل ملګری یې وو کله چې یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکې کړ تر روغبړ وروسته يي ورته وويل: دا يو ګوړی مخکې تا د ښځې په اواز خبرې راسره کولې؟

ملګري يي وويل: يا ياره زه نه وم زه خو خبر يم چي ته پر دا وخت راکښيني نو ځکه تر هغو زنګ نه دروهم.

کله چي زيد د ملګري سره خبرې خلاصې کړې نو ولاړ سو او تشناب ته ولاړی کله چي د تشناب څخه راووتئ مخ او بدن يي وچ کړل بيا يي خپل تليفون راواخيستی او د نمبرو ليست ته ولاړی هلته يي وليدل چي يونيم ساعت مخکي د بل چا زنګ راغلی وو، زيد هغه نمبر ته زنګ ور ووهلی مسکان په دفتر کي وه چي تليفون ته يي زنګ راغلی مسکان چي وکتی نو وېليدل چي د زيد زنګ دی، مسکان موسکۍ سوه بيا يي عايشې ته په کرار اواز ور ناره کړه: عايشې! عايشې!

عايشې چي ورته وکتل مسکان ورته وويل: زيد دی.

عايشې ورته وويل: اوکې يي که چي څه وايي.

مسکان وويل: يا اوس يي نه پورته کوم مه يي کوه چي زنګونه راووهي په دي رکم مي قدر ورته زياتيږي اوس که يي په اول زنګ تليفون پورته کم بيا مي قدر ورته کميږي.

د زيد ناشته اماده سوه خو زيد لا هم مسکان ته زنګونه ور وهل او فکر يي خراب وو چي دا څوک وه نو ځکه يي اواز اوريدو او معلوماتو ته تلوار وو او زنګونه يي ور وهل خو مسکان د زيد تليفون ته جواب نه ورکوئ، کله چي د غرمي د ډوډۍ وخت سو او په دفتر کي وقفه سوه نو مسکان دباندي ووتل او په يو ارام ځای کي يي زيد ته زنګ ور ووهلی، زيد د ملګرو سره په باندار

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصـــروف وو چي تليفون ته يي پام ســـو نو وېليدل چي د ســـهار نمبر دی نو ژر ولاړ ســـــو او د ملګرو څخـه ليري ارام ځـای تـه ولاړی او تليفون يي اوکې کړ: بلي!

مسکان بيا په مينه او ناز ورته وويل: سلام عليکم ښاغلي.

زيد وويل: وعليکم السلام.

بيا زيد وويل: سهار تا زنګ راوهلی وو چي زه بيده وم؟

مســـــکان وويـل: هو ولي بـد خو بـه نـه يي دربـاندي لګيدلی زيد صاحبه.

زيد وويل: يا بد ندی راباندي لګيدلی خو زه بيده وم تاسو مي وهم نه پيژندلاســـت ما فکر کوی زما ملګری دی خو بيا مي وروســـته ډير زنګونه پسي در ووهل خو تا نه پورته کوئ.

مسکان وويل: ښه ولي دي زما خبرو ته داسي تلوار وو؟

زيد وويل: يا تلوار مي نه وو صـــرف مي دا معلومول چي څوک ياست؟

مسکان وويل: ښه نو ته ما نه پيژنې؟

زيد وويـل: يـا ولا ذهن تـه مي نـه راغلې چي څوک يي تـه خپلـه ځان راته معرفي که.

مسکان وويل: ښه داسي ژر؟

زيد په څه غوسه الفاظو وويل: نو ولي کال وخت په نيسې په يوه پيژندګلوی؟

مسکان وويل: ښه ته څومره خوشک او غوسه ناکه يي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: يا خوشک نه يم خو ته وايي داسي ژر ځان در وښيم.

مسکان وويل: اځه سمده وبخښه بيا نه وايم زما نومممم حياء دی.

زيد وويل: حياء؟

مسکان وويل: هو ولي؟

زيد وويل: په دي نامه خو زه ځوک نه پيژنم زما نمبر چا درکړ؟

مسکان وويل: زه ستا پخوانی ملګري يم او ستا نمبر مي يو ځای پيدا کړ نو ولي تاته نابلده زنګ نه سي در وهلای؟

زيد وويل: يا را وهلای يي سي ولي نه.

مسکان وويل: ښه نو زيد صاحبه زما وقفه خلاصه سوه زه بيا وروسته زنګ در وهم.

مسکان تليفون بند کړ او دفتر ته ولاړه زيد بيآ په غوسه سو چي زما خبره يي نه واوريده او تليفون يي بند کړ، مسکان چي کله دفتر ته دننه ورغله نو عايشې ورته وويل: څنګه سو زنګ دي ور ووهلی؟

مسکان موسکی سوه بيا يي وويل: هو.

عايشې وويل: پيژندلې خو به يي نه يي؟

مسکان وويل: يا نه يي يم پيژندلې ويل يي ځان راته معرفي که ما ورته وويل داسي ژر؟ چي دا مي ورته وويل باره په غوسه سو.

عايشې وويل: نو بيا؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسـکان وویل: بیا مي ورته وویل چي زه سـتا پخوانۍ ملګرې یم او نوم مي حیاء دی ویل په دي نامه زه څوک نه پیژنم،

عایشې وویل: ښه نو اوس مخته څه پلان لرې؟

مسکان وویل: کرار کرار به شناخت ور سره ډیر کم چي ښه مي وزهیروی او پر ځـان مي مئن کړ بیـا بـه نو ورتـه ووایم چي صاحبه ما مسخرې در سره کولې زه واده سوې یم.

عایشـې وویل: مسـکان سـتا په فکر دا ښـه کار دی چي موږ یې کوو؟

مسـکان وویل: ښـه کار خو نه دی خو ده ته به عبرت سـي چي د زړونو ماتول داسي سخت یي.

کله چي ماپښین مسـکان او عایشـه د دفتر څخه رخصـت سوې نو دواړي پارک ته ولاړې بیا یي زید ته زنـګ ووهلی، زید د ملګرو سـره مصـروف وو چي تلیفون یي وکتی نو وې پیژندی چي هغه نمبر دی نو تلیفون یي پر کاټ کړ، موسـکان حیرانه سـوه بیا یي زنـګ پســـي ور ووهلئ خو زید بیا هم جواب نه ورکوئ، خو تر څو شیبو وروسته یي تلیفون اوکې کړ او وېویل: څه شي دی؟

مسکان وویل: اوه زما ګران زیده دومره غوسه؟

زید وویل: تا تلیفون ولي راباندي بند کړ؟

مسـکان وویل: خو وظیفه مي شـروع سـول تفریح وه بیا مي تاته زنـګ ووهلی.

زید وویل: ته چیري یي راسره ووینه.

مسکان وویل: داسي ژر نو چیري در سره وینم زما زیده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: سمده نو بيا تليفون مه راکوه.

زيد دا وويل او تليفون يي بند کړ، مســـکان عايشـــې ته وويل: عايشـــې دا څومره غوســـه ناکه دی تليفون يي راباندي بند کړ خو زه يي هم نه پسي پرېږدم.

مسکان بيا زيد ته زنګ ووهلی خو زيد چي وليدی نو بند يي کړ، مســـکان زنګونه ور وهل خو زيد نه پر اوکې کوئ، مســـکان او عايشـه د سودا لپاره مغازې ته ولاړې او هلته په سودا مصروفه وې چي پـه دي وخـت کي زيد او ملګري يي هم مغازې ته راغله د هغو په لوړ اواز خبرو مســـکان مخ ور واړوی چي ويني چي دا څوک دي چي داسي په لوړ اواز خبرې کوي، مسکان چي کله هغو ته وکتل نو زيد يي وليدئ، مســـکان عايشـــې ته ور ناره کړه: عايشې؟! عايشې؟!

عايشې وويل: څه؟

مسکان په کښته اواز او د زيد خواته اشاره وکړه او ورته وېويل: زيد!

عايشه پوه نسوه نو ځکه يي وويل: څه؟!

مسکان بيا د زيد خواته اشاره وکړه او ورته وېويل: زيد دی زيد!

عايشې چي وکتل نو زيد يي وليدئ او پوه سوه چي مسکان د زيد په اړه ورته وايي، عايشه د مسکان خواته ورغله او ورته وېويل: دی دلته څه کوي؟

مسکان وويل: نو زه څه په خبره يم.

بيا مســـکان وويل: درځه درځه لوړه دوهم منزل ته چي اوس مو ونه ويني.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي مسکان او عایشه لوړ منزل ته وختلې نو زید ته یې زنګ ووهلئ، زید چي کله تلیفون وکتی نو وېلیدل چي د مسکان نمبر دی نو ځکه یې پر بند کړ او جیب ته یې واچوئ، مسکان بیا زنګ ور ووهلئ، خو زید بیا هم جواب نه ورکوئ او پر بندوی به یې، د زید یو ملګري وویل: زیده! څوک دی چي زنګونه درته راوهي او ته جواب نه ورکوې؟

زید وویل: یو لیونۍ ده یاره ناحقه مي وخت راضایع کوي.

کله چي زید او ملګرو یې سودا واخیستل نو د پیسو ورکولو لپاره ورغله کله چي د پیسو ورکولو په کتار کي ودریدل نو د پیسو اخیستونکي تلیفون ته زنګ راغلئ کله چي هغه اوکې کړ نو وېویل: سلام څه خدمت مو کولای سم؟

مسکان وویل: وعلیکم السلام وبخښه ته زموږ خدمت نسي کولای دا ستا ومخته ولاړ د زید په نامه نفر مو سخت ضروري پکار دی که یو وار تلیفون ورکړی.

پیسو اخیستونکي وویل: سمده اغلې.

وروسته یې ولاړو خلکو ته وویل: وبخښئ په تاسو کي زید څوک دی؟

زید وویل: زه یم څه خبره ده؟

پیسو اخیستونکي وویل: ستاسو لپاره تلیفون دی.

زید او ملګري یې حیران سول بیا زید وویل: زما لپاره؟

وروسته ورمخته سو او تلیفون یې غوږ ته ونیوئ وېویل: بلي څوک؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: زه یم زما زیده.

زید حیران سو بیا یې په حیرانتیا وویل: ته؟!

مســـکان وویل: هو زه گوره څنګه دې زما ږغ وپیژندی لکه چې ډیره مینه راسره کوې.

زید وویل: په اور دې پسـې سـې ستا مینه دا ځای د تلیفون کولو دی چې تا زنګ را ووهلئ؟

مســـکان وویل: څه وکم خو ته مې تلیفون نه اوکې کوې نو ځکه مې د مغازې ولا تلیفون ته زنګ در ووهلئ په دا سپینو کالو کې ډیره ښایسته معلومیږې.

زید شا او خوا وکتل چې مسکان چیرې ده چې دا زما کالي ویني، خو څه یې ونه لیدل ځکه مسـکان په لوړ منزل کې د شیانو شاته پټه وه، بیا زید وویل: اوس دا خبرې پریږده دا ځای ددې خبرو کولو نه دی.

مســـکان وویل: سـمده نه یې کوم خو ته به بیا تلیفون اوکې کوې راباندې.

زید او مســـکان چې خبرې کولې په دې وخت کې د مســـکان لاس د کم څه ســـره ولګیدئ او هغه لاندې ولویدئ په دې ســـره ټولو هغې خواته وکتل، زید تلیفون کښـــیښـــوئ او د لوړ منزل پر خوا روان سو، مسکان او عایشه ډیرې وارخطا سوې او ژر د ښځینه کالو په ځای ننوتلې، زید چې کله لوړ منزل ته ورغلی نو وې لیدل چې د شیانو د راشوه کیدو پر ځای هیڅوک نسته، زید غوښتل د ښـــځو د کالو ځای ته ورســـې خو د مغازې ښـــځینه کار کونکې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل: وبخښئ صاحبه تاسو دننه نسئ تللای ځکه دلته یوازې د ښځینوو سامانونه دي.

زید وویل: سمده وبخښه.

زید بیرته لاندې کښته سو او د مغازې څخه ووتل، مسکان او عایشه هم ژر د مغازې څخه راووتلې او بیا یې زید ته زنګ ووهلئ، زید چې کله تلیفون اوکې کړ نو مسکان ورته وویل: څه خبره وه ګرانه د ښځینوو ځای ته دې څه کول چې ورغلې زما لپاره دې کالي رانیول؟

زید وویل: یا په تا پسې مې کتل.

مسکان وویل: رښتیا؟

زید وویل: ته دا زما سره ویني ولې نه؟

مسکان وویل: در سره وینم خو ستا تلوار ولې دی؟

زید وویل: تلوار مې نه دی خو تا ویل زه ستا ملګرې وم که څنګه زه وایم وبه دې وینم چې کمه ملګرې مې یې؟

مسکان وویل: ښه ته دومره زیاتې ملګرې لرې چې درک یې در څخه ورک دی؟

زید وویل: خیر ډیرې خبرې مکوه اوس راته ووایه راسره وینې که یا؟

مسکان موسکی سوه بیا یې وویل: مممم یا.

زید وویل: انو سمده.

په دې سره یې تلیفون بند کړ او د مسکان نمبر یې مصروفیت او بلاک لیست ته واچوئ، مسکان چې هر څومره زنګونه ور

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووهل تليفون يي په مصـــروفيت کي وو بيا يي عايشـــې ته وويل: فکر کوم زما نمبر يي مصروفه کړ.

عايشې وويل: نو اوس به څه کوې؟

مسکان وويل: فکر به پر وکم.

کله چي سـهار سـو او لمر راوختئ زيد لا هم بيده وو چي تر څو شپېو وروسته يي ورور خالد اطاق ته راننوتئ زيد يي وښوروئ ورته وېويل: زيده!؟ زيده؟!

زيد د خوب په اواز ورته وويل: څه خبره ده لالا؟

خالد وويل: بي عقله خپل تليفون دي چيري دی چي ملګرو ته دي زما نمبر ورکړيدی؟

زيد وويل: ولي څه خبره ده؟

خـالد وويـل: يوه انجلۍ ده دومره زيـات زنګونـه راوهي وای زيد ته تليفون ورکه پکار مي دی.

زيد وويل: څوک ده؟

خالد زيد ته تليفون ونيوی او ورته وېويل: واخله تليفون ولاړ سـه خبرې ور سره وکه د حياء په نوم يو انجلۍ ده.

زيد وويل: افقف دا انجلۍ خو به ما ليونی کړي ته راکه تليفون.

زيد چي تليفون غوږ تـه ونيوئ نو وېويـل: اې انجلۍ تـه بـه اخير زما څخه ليونـی جوړ کړې.

مسکان وويل: هو زه هم داغه غواړم چي ته ليونی سې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: ولي څه بد مي در رسـولي دي زه خو دي پيژنم لا نه چي څوک يي څنګه يي؟

مسکان وويل: تا دا زما تليفون مصروفيت ته ولي واچوئ؟

زيد وويل: وبخښه زه بيديږم لالا بيا مه په تکليفوه.

وروسته زيد تليفون بند کړ او بيده سو، خالد هم تليفون واخيستئ او ولاړئ. کله چي زيد راکښـينسـتئ تر حمام وروسـته يي خدمتګار ته وويل: زما ناشته دي ولي نه ده تياره کړې؟

خدمتګار وويل: مشـر صـاحب ويل چي زيد ته ووايه چي لاندي راسه يو ځای ناشته کوو مشر صاحب هم ناشته نه ده کړې.

زيد وويل: سمده.

تر څو شيبو وروسته زيد د ناشتي لپاره لاندي کښته سو لومړی يي پلار ته سلام ووايه او بيا د ډوډئ خوړلو ته کښـينسـتئ، کله چي ډوډئ وخوړل سول د زيد پلار وويل: زيده! راسـه دا يو څه حسابونه دي دا ورسوه کمپيوټر ته.

زيد وويل: سمده بابا.

زيد د پلار تر څنګ کښـينسـتئ او په کمپيوټر مصـروفه سو، تر څو شـيبو وروسـته د کور ټليفون ته زنګ راغلئ، کله چي د زيد پلار تليفون اوکي کړ نو وېويل: بلي السلام عليکم!

پر تليفون مسکان وه هغي وويل: وعليکم السلام.

د زيد پلار وويل: څوک؟

مسکان وويل: زيد په کور کي دی؟

د زيد پلار وويل: هو څه يي کوې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: زما او د هغه شخصي خبري دي.

د زید پلار ډیر پریشانه سو بیا یي وویل: څنګه شخصي؟

مسکان وویل: هغه زما او د زید ترمنځ خبره ده ته څوک یي چي پوښتني یي کوې؟

د زید پلار ډیر په درد او غوســـه کي ســـو بیا یي په درد زید ته تلیفون ونیوئ.

زید وویل: څوک دی بابا؟

پلار یي په غوسه ورته وویل: واخله خپله خبري ور سره وکه.

زید هم حیران ســو چي پلار مي ولي په درد کي دی خو کله چي یي تیلفون غوږ تـه ونیوئ نو مســـکان ورتـه وویـل: اوري زید ګرانه؟

زید د مســکان د اواز په اوریدو جتکه وخوړه او ناوړې یي تیري کړې، پلار یي د تلیفون اواز لوړ کړ زیـد ورتـه وویـل: اورم مهرباني څه خدمت؟

مســـکان پوهیدل چي زید د پلار تر څنګ ناســـت دی او د تلیفون اواز هم لوړ دی نو ځکـه یي ورتـه وویـل: څـه خدمت بیا څه معنا مخکي خو دي داسي خبرې نه راسره کولي اوس څه در وسوه؟

زید بیا پـه وارخطـایی نـاوړې تیري کړې ورتـه وېویـل: ته ګوره اغلي زه مصروفه یم مزاحمت مه راته کوه!

مسکان وویل: مزاحمت؟ دا اوس په تا څه وسول هغه زما او ستا د میني او محبت خبرې چي سوې وې هغه پر دي ودریدي؟

زید وویل: اغلي دا تاسو څه وایست درواغ بنه کار نه دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: ګوره که ته داسي خبرې کوې نو زه ځان وژنم.

په دې خبره سره عایشه او مسکان دواړې پټې په خندا سوې بیا زید وویل: ګوره اغلې داسي خبرې مکوه زما پلار مي تر ...

زید لا د پلار خبره پوره کړې نه وه چي مسکان ورته وویل: د پلار په کیسه کي مه کیږه ته ولي د هغه سپین ږیري څخه دومره زیات بیریږې؟

کله چي مسکان سپین ږیری ووایه نو په دې وخت کي د زید د پلار حوصله ختمه سوه او تلیفون یي بند کړ او زید ته یي په درد وویل: ښه ستا ملګرتیا د داسي بې لارو انجونو سره ده تا لا هغه خپل عادت نه دی پرې ایښئ؟

زید وویل: بابا زه په خدای قسم کوم چي زه دا انجلۍ نه پیژنم ته د خالد لالا څخه پوښتنه وکه ما تلیفون نه پر پورته کوئ بیا یي خالد ته زنګ را ووهئ چي ده ته تلیفون ورکه هلته چي مي هم جواب کړه او تلیفون مي یي مصروفه کړ اوس یي دا دی د کور تلیفون ته زنګ راووهلئ په ما باور وکه بابا.

پلار یي وویل: زویه عزت که یو وار د چا څخه ولاړی بیا هیڅکله نه راګرځي هم دي د ځان پر عزت پام کوه او هم زما د عزت خیال ساته چي په دوستانو او ملګرو کي مي سر راکښته نکړې که څوک یو وار بدنامه سو نو بیا ټول دوستان او ملګري د شک په سترګه ورته ګوري او غلط ګمانونه باندي کوي دا اوسنۍ ځني انجونو خو بې عقلاني دي د ځان او کورنۍ په عزت نه پوهیږي ته خو عقلمند یي هیڅ کله د یوې بې وزلې عزت ته شرموښ کیږه مه زما مور به ماته زما په ځوانۍ کي ویل چي زویه که غواړې چي ستا خور او لور ته څوک په بد نظر ونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوري نو هيڅکله د بل چا خور او لور ته په بد نظر مه ګوره ويل يي زويه هيڅ ځوان او هيڅ پيغله بي واده نه پاته کيږي نو شهوت په حرامو مه اموخته کوه که نه بيابه په حرامو کي دومره غرق سې چي حلال به بي خونده درته معلوميږي ځکه فحشاء د سـريبنـو دِنډ ته ورته ده که پکښـي ولويدي بيا ځني وتنه ډيره مشـکله ده خدای دي وکړې چي دا زما خبرې په ژوند کي عملي کړې زويه.

زيد وويل: سمده بابا ولي نه.

تر څو شېبو وروسته زيد پلار ته وويل: بابا کار مي خلاص کړ.

پلار يي وويل: ماته يي راکه.

زيد کمپيوټر او کتـابچې پلار تـه ورکړې پلار چي يي وکتـل وېويل: بس ژوندی اوسې زويه.

زيد وويل: بابا ماته نوره اجازه ده؟

پلار يي وويل: هو هو ورسه.

کله چي زيد دباندي ووتـئ نو د جيب څخه يي تليفون راوکښـئ او مسکان ته يي زنګ ور ووهئ، مسکان په دفتر کي وه چي زنګ ورته راغلئ کله چي يي تليفون ته وکتل چي زيد دی نو موسـکی سوه وروسته يي تليفون همداسي پر ميز کښيښوئ او خپل په کار اخته سول، زيد زنګونه ور وهل خو موسکان نه اوکي کوئ، زيد ډير پـه درد او غوسـه کي وو ډير زنګونـه يي ور ووهل خو مسـکان جواب نه ورکوئ، مسـکان چي کله د دفتر څخه رخصت سول نو زيد ته يي زنګ ووهئ، زيد د ملګرو سره ناست وو چي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله يي تليفون ته وکتل نو يو دم پورته سو، ملګرو يي وويل: څه پيښه سوه؟

زيد وويل: هغه بي عقلې زنګ راووهلی.

زيد چي تليفون اوکې کړ نو مسکان وويل: بلي زيده!

زيد په درد وويل: بلا دي تا ووهي بي عقلې سـهار دي د پلار ومخته وشـرمولم سـتا په خبرو هغه زه ډير وترټلم تا داسـي ولي وکړه ته څوک يي؟

مسکان موسکی سوه بيا يي وويل: زه پوهيدم چي پلار دي ناست دی نو ځکه مي داسي خبرې وکړې چي تا په ووهم.

زيد وويل: ولي څه پيښـه ده څه بد مي در رسـولي دي چي په وهي مي؟

مسـکان وويل: هيڅ بد دي نه دي را رسـولي خو بس دا سـتا زهيرول او په عذابول ښه خوند راکوي.

زيد وويل: رښتيا ووايه ته څوک يي؟

مسـکان وويل: ښـه ددي لپاره درته ووايم چي ته راسـي بيا مي ووهې؟

زيد وويل: يا وعده کوم چي هيڅ نـه در کوم بس تـه مـازي ځان راوښيه او راسره ووينه.

مسـکان وويل: سـمده در سـره وينم خو اول به زما څلور شـرطه منې!

زيد وويل: زما قبول دي منم يي خو تـه راسره ووينه.

مسکان وويل: يو واري خو شرطونه واوره.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید وویل: ستا هیڅ شرط ماته ناممکینه نه دی د خدای په توکل به هر شرط پوره کم.

مسکان وویل: بنه؟

زید وویل: هو شرطونه دي وایه.

مسکان وویل: سمده اول شرط مابنام درته وایم چي وخت پیدا کم زنګ دروهم.

زید وویل: سمده زه درته انتظار یم.

مسکان په مینه او موسکا وویل: سمده.

کله چي مابنام سو نو زید پر پلنګ ناست وو او د مسکان د تلیفون په انتظار وو، مسکان څه وخندیدل زید به څو څو واري تلیفون ته وکتل بیا به یي ساعت ته وکتل خو د مسکان د تلیفون درک نسو معلوم، زید د ډیر انتظار څخه پر پلنګ سر ایښی وو او سترګې یي پټې سوي وې چي تلیفون ته یي زنګ راغلی، کله چي زید تلیفون راواخیستئ نو وېلیدل چي د مسکان زنګ وو نو ژر یي اوکې کړ او د خوب په اواز یي ورته وویل: بلي؟

مسکان وویل: السلام علیکم.

زید وویل: وعلیکم السلام.

مسکان وویل: بیده خو نه وې؟

زید وویل: یا مازي مي سترګې پټي سوي وې.

مسکان وویل: زه ډیره بخښنه غواړم چي وځنډیدم او بیا مي ته د خوبه وایستي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد بيداره ســـو بيا يي وويل: يا كمه خبره نده بنـــه اوس دي شرطونه ووايه.

مسکان موسکۍ سوه بيا يي وويل: ولي دي داسي تلوار دی زما د ليدو تږی يي؟

زيد وويل: که ته پر خپله خبره درېږې او تر شـــرطو وروســـته راسره ويني نو شرطونه دي ووايه زه يي پوره کوم.

مســـکان وويل: هو زه پر خپلـه خبره درېږم خو کـه تـه زمـا دا شرطونه پوره کړې هغه وخت.

زيد وويل: ستا هر شرط ماته قبول دی.

مسکان وويل: ګوره زما شرطونه دومره اسانه ندي.

زيد وويل: ته دي شرطونه ووايه پوره کول يي ماته پرېږده.

مسکان وويل: بنه؟

زيد وويل: هو.

مسکان وويل: بيابه نه وايي چي دا شرط دي نسم پوره کولای يا نوري بهاني.

زيد وويل: يا نه وايم.

مسکان وويل: سمده نو زما لومړی شرط دا دی... پرېږده يي ته يي نسي کولای.

زيد په درد او غوسه وويل: شرط دي وايه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسـکان وویل: سـمده نو زما لومړی شـرط دا دی چي ته به ټولو هغو انجونو تـه ورځي او بخښـــنـه بـه ځني غواړي چي تـا پري ایښي دي او زړونه دي ورمات کړيدي.

زید وویل: دا بیا څنګه شرط دی؟

مسکان وویل: ما نه وه درته ویلي چي ته یي نسي کولای؟

زید وویل: سمده کولای یي سم زه ورځم.

مســکان وویل: پوهیږم ســخته ده خو تا دا فکر نکوئ چي زه د هغوی په احســاســاتو او زړونو لوبې کوم زړونه یي ورماتوم پر هغو به څه تیریږي؟

زید د غمـه وخنـدل بیا یي وویل: اغلي تا یوازي دا لیدلي دي چي ما د هغو زړونـه ورمات کړل په احســاســاتو مي یي لوبې وکړې خو زه دي نـه یم لیـدلی چي هغوی مي زړه رامـات کړ زمـا پـه احساساتو یي لوبې وکړې دا دي ندي لیدلې چي هغوی زه صرف د مطلب پوره کیدو اله ګرځولی وم د هري یوې ســره چي به مي مینه پیل ســوه چي خبر به ســوم زه به یي دریم و څلورم یار وم ځینو به د پیسو لپاره مینه زما سره کول خو اصـلي مینه به یي د بل چا ســره کول ځني به مي په دي خاطر ژوند ته راتلې چي زه بـه یي د نورو ســـره د کړو ګنـاهو عیب ور پټ کم ځینو به مینه راســـره کول خو چي تر ما به یي بل ســـم پیدا کړ نو زه به یي پریښولم د هغه سره به یي لاره جوړه کړه.

د زید تر سـترګو مړاوې اوښــکي وبهېدې بیا یي وویل: تا یوازي دا اوریـدلي دي چي زه بـد یم مـا د ډیرو انجونو زړونـه ورمـات

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړيدي خو دا دي ندي ليدلي چي د هغو په چمبازۍ سره به پر ما څه تير سوې يي.

زيد تر څو شيبو پوري غمګين وو وروسته يي وويل: سمده پر دي هر څه سربيره به بيا هم زه ورسم او د هري يوې ښځه به بخښنه وغواړم ته مي خاره.

زيد ټليفون بند کړ د خبرو په اوريدو يي مسکان هم پريشانه سوه تر څو شيبو پوري يي تليفون ته کتل، سبا ته په دفتر کي مسکان په فکرو کي ډوبه وه چي عايشې يي پر اوږه لاس کښيښوی ورته وېويل: څه خبره ده؟

مسکان وويل: عايشې د يوې ښځې تر سترګو ډير ژر او په نه څه اوښکې راځي خو د يو ځوان تر سترګو اوښکې راتلل د هغه پر يو لوی غم او درد دلالت کوي.

عايشې وويل: څه مطلب؟

مسکان وويل: ماښام چي مي کله هغه اول شرط زيد ته ووايه نو هغه راته وويل........ او په ژړا يي وويل چي د هغه پر زړه هم د مطلبي انجونو د لاسه سخت دردونه تير سويدي چي رښتيا سي عايشې موږ يوازي د خلکو په بد پسي ځيرني کوو که يي په ښو پسي وکړو نو تر بدو به يي ښه څو چنده زيات پيدا کړو.

عايشې وويل: رښتيا هم نو بيا يي څه ويل؟

مسکان وويل: اخيره کي ضدي سو چي اوس به دا شرط پوره کوم.

عايشه موسکۍ سوه بيا يي وويل: ښه؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسـکان د دفتر څخه د يوې ورځې لپاره رخصـت واخيسـتی، کله چي دبـانـدي ووتـل نو زيـد تـه يي تليفون وکړ او ورتـه ويويـل: چيرې يي د خيره؟

زيد وويل: څم ستا د اول شرط د پوره کيدو لپاره روان يم.

زيد وويل: اوس دا يم د کور څخه وځم ښاره مي.

مســکان فکر وکړ که ورته ووايم چي ســمده ښارم دي نو زيد به حتماً ددې په ليدو پسـي تلاښ کوي نو ځکه يي ورته وويل: يا زه دي نه ښارم خو ته په صـداقت دا شـرط سـر ته ورسـوه زه په تا باور لرم چي چم به نه کوې.

زيد وويل: څه پريږده ســـتا دا اوس مي په دي خبرو زړه مه را ښه کوه ماښام خو دي ښه انتقادونه راباندي وکړل.

مسـکان د زيد سـره خبرې کولي چي په همدي حالت کي رخشــي ته وختل او رخشـوان ته يي د تلو وويل، وروســته يي تليفون بند کړ او د زيد د کور پر طرف روانه سـول کله چي هلته ورسـيدل نو زيـد هم پـه موټر کي د کوره راووتئ او د خپلو ملګرو پر طرف روان سو او کتابچه يي کتل چي د هري ملګري نوم او پته پکښــي ليکلي وه پر هغه مطابق به ورتلئ، مسـکان د شـا لخوا په رخشـــه کي په زيد پســي روانه وه او هغه به يي ښارئ، زيد چي به هري انجلئ ته ورغلی او بخښـنه به يي ځني غوښـتل نو هري يوې به په چپلاخه واهه، په دي سره به مسکان هم خنديدل او هم به پريشـانه سـول، زيد ټولو ملګرو ته ورغلی او بخښـنه يي ځني وغوښتل او د نن ورځې شرط يي پوره کړ او کورته ولاړئ، کله چي کور تـه ننوتئ نو پلار او ورونـه يي د ډوډۍ ســـترخوان تـه ناست وه پلار يي ورته وويل: راسه زويه ډوډۍ وخوره.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید وویل: بابا خواته مي نکیږي ځم چي بیده سم.

پلار یي وویل: سمده زویه ورسه.

زید لوړ خپل اطاق ته ولاړئ، کله چي مسکان د کور د کارو فارغه سوه نو زید ته یي تلیفون وکړ خو زید پر کټ د کالو او بوټو سره بیده سوئ وو تلیفون یي نه اوریدئ، مسکان پوه سول چي زید بیده سویدی نو ځکه یي بیا تلیفون نه ور وکړ، کله چي سهار سو نو زید راکښینستی او د ځان سره یي په ستړیا وویل: افففف دا څه وخت دی؟

کله چي یي د کلکین دباندي وکتل نو وېلیدل چي سهار سویدی بیا یي وویل: اوه دا خو سهار سویدی.

زید چي کله تلیفون وکتی نو وېلیدل چي د مسکان زنګ ورته راغلی وو، زید چي زنګ ور ووهلئ نو بند وو بیا یي تلیفون پر کټ وغورځوی او دی تشناب ته ولاړئ، تر ناشتي وروسته د زید تلیفون ته زنګ راغلی، زید چي کله وکتئ نو د مسکان نمبر وو بیا یي خپل پلار ته وکتل جواب یي نه ورکړ او دباندي ووتئ، کله چي یي ارام ځای پیدا کړ نو مسکان ته یي تلیفون وکړ، تر ځو زنګو وروسته مسکان تلیفون پورته کړ او تر روغبړ وروسته زید وویل: ستا لومړئ شرط مي پوره کړ.

مسکان موسکی سوه بیا یي وویل: مخ خو به دي درد نکوي؟

زید وویل: ښه تا ځارلم؟

مسکان وویل: هو خود مي ځارلي.

زید په خوابدتیا وویل: نو خوند به یي درکړی وي چي هغو زه وهلم؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان په موسکا وویل: هو.

بیا مسکان وویل: خیر دا د جسم چکې (څپېړې) دومره درد نلري لکه هغه درد چې زړه او روح ته رسیدلی وي شاید په دې چکو سره د هغو د زړه دردونه څه آرام سوي وي.

زید وویل: ته دې دا نصیحت اوس پرېږده دوهم شرط دې راته ووایه.

مسکان موسکی سوه بیا یې وویل: مننه چې لومړی شرط دې په پوره صداقت سرته ورسوئ پاته دوهم شرط سو هغه بیا ماښام درته وایم.

زید وویل: ولې اوس؟

مسکان په خندا وویل: ځکه یواري به دې د لومړي شرط دردونه ارام سي.

زید وویل: سمده چې خوښه دې یې.

مسکان د زید څخه خدای په امانی واخیستې او دفتر ته روانه سول، زید خپل د ملګرو پر طرف روان سو کله چې زید هغه هوټل ته ورسیدی چې دده ملګرو باندار پکښې کوئ نو خپل موټر یې غوښتل یو بغلته ودروي چې په دې وخت کې یې شاته موټرسیکل ته ختونکی کس په ووهلی او غوځار یې کړ، زید ژر د موټره راکښته سو او د هغه پر طرف یې ور وځغستل او راپورته یې کړ.

زید وویل: ډیر وبخښه ما نه یې لیدلئ.

هغه کس په موسکا زید ته وویل: یا هیڅ خبره نه ده تاسو بخښه کوئ چې زه مو د دریدو د ځایه ژر لیري نسوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد چي کله لاندي وکتل نو وېليدل چي د هغه کس را اخيستي خواږه يي ټول پر مځکه ور غورځولي او چټل کړيدي او موټرسيکل يي هم خو ځايه مات سويدی.

زيد وويل: اوه زما خدايه دا مي څه وکړه ستاسو خواږه او موټرسيکل مي دواړه در خراب کړيدي تاسو راځئ زه به مو موټرسيکل در جوړ کم او خواږه به هم نور درته راواخلم.

هغه کس وويل: يا وروره هيڅ خبره نه ده ځم نور خواږه را اخلم تاسو خپل موټر وګورئ که خراب سوی وي تاوان به يي درکم.

زيد په حيرانتيا وويل: عجبه سړی يي ياره ملامتيا هم زما وه تاوان هم ما در ورسوئ او تاوان هم تاسو راکوئ؟

هغه کس بيا په موسکا وويل: يا وروره خو غلطي زما وه تاسو موټر دروئ زه بايد ژر ليري سوی وای تاسو خو د شا طرف نه ليدئ نو ستاسو هيڅ ملامتيا نه ده ما بخښلي ياست تاسو مي وبخښئ.

وروسته هغه کس په موسکا د زيد څخه خدای په امانی واخيستي او ولاړئ،

کله چي زيد هوټل ته ننوتئ په لاره کي د خپل يو ملګري اقبال سره مخ سو تر روغبړ وروسته اقبال وويل: څه کيسه وه هلته زه په داغه درته رالم چي معلومه کم څه خبره ده؟

زيد وويل: ياره عجبه ځوان وو ما موټر دروی د شا پر طرف روان وم چي په ده کي مي ووهلی او سخت تاوان مي ور ورسوئ چي ورکښته سوم چي بخښنه ځني وغواړم او تاوان ورکم خو هغه ده زما څخه مخکي بخښنه وغوښتل ويل يي که دي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

موټر خراب ســوی يي تاوان به يي درکم په داســي حال کي چي دده موټرسيکل او خواږه مي ډير ور خراب کړل.

اقبال وويل: خير پريږده يي ياره ښـه زيده! پروند چيري وي ټوله ورځ مو زنګونه دروهل خو تا جواب نه راکوئ خير وو؟

زيد وويل: هو خير وو.

بيا يي اقبال مخته په حيرانتيا وکتل او وېويل: زيده دا مخ دي ولي داسي سور دی؟

زيد شاوخوا وکتل بيا يي کرار وويل: رښتيا سور دی؟

اقبـال وويل: هو ياره تک ســور دی لکه يو چا چي ښـــه ډيري چپلاخي وهلئ يي خو دا ولي ياره؟

زيد اقبـال تر لاس ونيوی ورتـه وېويـل: هغـه د تليفون انجلی نده؟ هغي پر ما د ليدو لپاره څو شرطونه کښيښول ما په احساساتو کي ورته وويل چي زما دي ټول شرطونه قبول دي.

اقبال وويل: نو بيا؟

زيد وويل: نو بيا يي پروند اول شـرط دا راباندي کښـيښـوئ چي زه بايد د هغو ټولو انجونو څخه بخښنه وغواړم چي ما پري ايښي دي او زړونه مي ورمات کړيدي.

اقبال وويل: ښه نو بيا څه وسوه؟

زيد وويل: نو ما هم ور ســره ومنل او ولاړم د ټولو انجونو څخه مي بخښنه وغوښتل.

اقبال وويل: نو دا مخ دي ولي سور دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: هري يوې ته چي به مي د بخښنـــــې ويل هغې به اول چپلاخه راکول بيا به يې بخښلم.

په دي سره اقبال وخندل زيد وويل: مه خانده بې عقله!

اقبـال وويـل: نو تـا بـه درواغ ورتـه ويلي واى چي ولاړم د تولو څخه مي بخښنه وغوښتل هغې نو ته څه ليدلي؟

زيد وويل: يا زه چي چاتـه د يو څـه وعده ورکم بيا پر وعده وفا کوم او بل هغې زه د شا لخوا څارلم هم.

اقبال وويل: ښه؟

زيد وويل: هو ياره.

بيا زيد وويل: ګوره چي دا د چپلاخو په کيســه بل څوک در څخه خبر نسي بيا مي عزت کميږي.

اقبال وويل: سمده نه ورته وايم يو څه جيب خرڅ نو راکه.

زيد پـه درد پيســــي ورکړې او ورتـه وېويـل: واخلـه فقيره پر دا کوچنی خبره رشوت غواړې.

ماښام زيد پر بام د مسکان د تليفون انتظار کوئ چي تر څو شيبو انتظار وروسته زنګ راغلی، زيد په بي صبرى سره ژر تليفون راپورته کړ او اوکې يي کړ وېويل: بلي!

مسکان وويل: بلي السلام عليکم.

زيد وويل: وعليکم السلام.

مسکان وويل: څنګه يي زيد صاحبه ورځ دي پخير سوه.

زيد وويل: هو الحمدالله پخير سوه پر تا هم پخير سوه؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان اوږده ساه واخیستل بیا یي وویل: هو پخیر سوه.

زید وویل: داسي دي راته وویل لکه ډیره چي ستړې یي؟

مسکان وویل: خامخا نو د دنیا ژوند دی ستړیاوي خو لري د دنیا ژوند خو مســـابقي ته ورته دی که ونه ځغلي تر پښــــو به لاندي سې.

زید وویل: هو رښتیا هم نو ته وظیفه لرې چي داسي ستړې سوې یي؟

مسکان وویل: هو یو کوچنۍ وظیفه لرم.

زید تر څو شیبو وروسته وویل: ښه ته دا راته ووایه چي ما د څه وخت راهیسي پیژنې؟

مســکان موســکۍ ســوه بیا یي وویل: ښــه ســتا پوښــتني بیا شــروع سوې؟

زید وویل: نو ته راته وایي ولي نه؟

مســکان وویل: درته وایم چي یواري خو زما شــرطونه ټول پوره کړې.

زید وویل: سمده پوره کوم یي.

مســـکان وویل: زما دوهم شـــرط دا دی چي اول به ســـهار وختي راکښیني.

زید وویل: د څه لپاره؟

مسکان وویل: ته خو مي خبرې پوره کولو ته پرېږده.

زید وویل: ښه ووایه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: هر سهار به وختي راکښيني چي لمونځ، تلاوت او ناشته دي وکړل بيا به بيديږي نه.

زيد وويل: ډيره سخته ده چي بيده نسم.

مسکان وويل: دا ستا اوس عادت سويدي او پوهان وايي چي يو کار په دوو يا درو ورځو کي عادت نيول کيږي او په يوه مياشت کي مکمل د هغه کار په نکولو سره دا عادت لمنځه ځي نو ته به يو څه وخت پر ځان تکليف تيروې او دا عادت به ليري کوې.

زيد وويل: ښه بيا څه؟

مسکان وويل: کله چي دي سهار ناشته وکړل د کار وخت سو نو ته به ځانته وظيفه پيدا کوې هر څنګه وظيفه چي وي خو خپل په کمپنۍ کي به نه وي.

زيد حيران سو بيا يي وويل: دا بيا څنګه شرط دی زه کار ته څه ضرورت لرم پلار مي هر څه لري او وظيفه خو به زه هر ځای د سترګو په رپ کي پيدا کم.

مسکان وويل: غيرتمن او اصيل ځوان او نارينه هغه دی چي د خپل لاس ګټلې وخوري په نورو پوري نه يي پيوند خدای نکړه که دي سبا پلار نه وو نو بيا څه کوې بله خبره دا چي تا وويل د سترګو په رپ کي به وظيفه پيدا کم زه به دي هغه وخت ومنم چي ته يي پيدا کړې.

زيد وويل: سمده پيدا کوم يي ګوره يي.

مسکان وويل: سمده سبا تر ناشتې وروسته پسي وګرځه خو هو يو مشوره درکوم که چا وظيفه نه درکړل يا يي رد کړې نو درد او غوسه به نه درولې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: سمده.

مسکان وويل: انو ښه بخت درته غواړم اوس وختي بيده سه چي سهار ته دي خوب پوره سي.

زيد وويل: سمده د خدای په امان ښه شپه.

مسکان وويل: تاته هم ښه شپه.

سهار زيد په ډير تکليف وختي د خوبه راکښينستی تر لمانځه او تلاوت وروسته لاندي کښته سو او خدمتګار ته يي د خوب په لهجه وويل چي ناشته راتياره که، خدمتګاران ډير حيران سول فکر يي وکړ چي سم مو نه واوريدل نو ځکه يي پوښتنه وکړه: صاحبه تاسو ويل څه وکه؟

زيد وويل: ناشته راتياره که.

خدمتګار په حيرانتيا وويل: سمده صاحبه.

خدمتګار په ناشتي تيارولو بوخت سو کله چي يي تياره کړه او زيد ته يي راوړل نو وېليدل چي زيد پر ميز بيده سويدی، خدمتګار پر زيد څو ناري وکړې چي کښينه تر څو شپبو وروسته زيد کښينستی او ناشته يي وکړل تر ناشتې وروسته د کوره ووتئ او ولاړئ.

زيد يو کمپنۍ ته د وظيفي لپاره ورغلئ کله چي د معلوماتو اطاق ته ورسيدی نو ورته وېويل: وبخښی مشر مو راغلی دی؟

معلومات ورکونکي وويل: تر اوسه ندی راغلئ تاسو ورته په انتظار ځای کي انتظار سئ چي راسي زه به خبر درکم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په انتظار ځای کې پر چوکۍ انتظار سو تر ځو شېبو وروسته معلومـاتو ورکونکی انتظـار ځـای تـه ورغلئ چي زیـد تـه خبر ورکړي چي مشـر صـاحب راغلئ، خو چي وېکتل زید پر چوکۍ بیده سـویدی، معلومات ورکونکی ورنږدي سـو او ږغ یي پر وکړ: وبخښئ مشر صاحب راغلئ.

خو زیـد لا هم بیـده وو معلومـات ورکونکي لاس پر اوږه ورکښنیښوئ او ویښوروی او ورته ویویل: صاحبه؟

په دي سـره زید راکښـینسـتی او معلومات ورکونکي ورته وویل: مشر صاحب راغلئ تاسو اوس ور سره لیدلای سئ.

زید خپل اسناد د ځان سـره واخیسـتل او د کمپنۍ د مشـر دفتر ته ورغلئ تر روغبړ وروسـته د کمپنۍ مشـر ورته وویل: څنګه راغلي یاست؟

زید ورته وویل: غواړم ستاسو سره یو وظیفه مخته یوسم.

د کمپنۍ مشـر حیران سو بیا یي وویل: تاسـو زموږ سـره وظیفه کوئ؟

زید وویل: هو ولي؟

د کمپنۍ مشـر وویل: سـتاسـو پلار یو لوی سـرمایه دار دی هغه خپله څو کمپنۍ لري خو تاسو ماته د وظیفي لپاره راغلي یاست؟

زید وویل: بلي هو غواړم دلته وظیفه وکم.

د کمپنۍ مشـر تر څه فکر وروسـته وویل: سـمده وظیفه به درکم تاسـو دا راته ووایسـت چي څومره تجربه لرئ او څومره زده کړي دي کړیدي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید خپل اسناد ورښکاره کړل بیا یي وویل: دا مي اسناد دي خو کار مي تر اوسه بل ځای ندی کړی.

د کمپنۍ مشر چي اسناد وکتل وروسته یي زید ته وویل: ته ګوره زیده تاسو مه خفه کیږی نه خو د پوهنتون څخه ستا د فراغت فیصدي سمه ده او نه هم تاسو تجربه لرئ زما د میلیون هاوو کاروبار دی ستاسو کوچنی غلطي به ما غرق کړي نو ډیر وبخښئ زه تاسو ته وظیفه نسم درکولای.

زید په غوسه خپل اسناد د کمپنۍ د مشر څخه واخیستل او د دفتره ووتئ او د دفتر دروازه یي په زور سره وتړل ټولو کاریګرو د زید خواته وکتل او حیران سول، کله چي زید ووتئ د کمپنۍ د مشر دفتر ته معلومات ورکونکی ورغلی او د کمپنۍ مشر ته یي وویل: وبخښه صاحبه دا څوک وو؟

مشر یي وویل: یو لوچک وو چي ټول عمر په لوچګۍ کي باندي تیر سو اوس ماته د وظیفي لپاره راغلی وو لیونی خو نه یم چي په داسي لوچګانو خپله کمپنۍ خرابه کم بل وار داسي لوچګان مه راپریږده دفتر ته.

معلومات ورکونکي وویل: سمده صاحبه وبخښه.

زید چي کله د کمپنۍ څخه راووتئ نو سخت پریشانه وو فکر یي کوئ چي اوس کم ځای ته د وظیفي لپاره ولاړ سم تر څو شپږو وروسته یوي بلي کمپنۍ ته ورغلئ، خو هلته هم منفي جواب ورکول سو تر داسي حاله پوري چي لسو ځایو ته د وظیفي لپاره ورغلئ خو چي د کمپنیو مالکانو به دده اسنادو او بي تجربګۍ ته وکتل نو منفي جواب به یي ورکوئ، کله چي زید د اخیري ځایه څخه راووتئ نو یو پارک ته ولاړئ او هلته ستړی کښینستئ تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو شېبو وروسته يي خپل اسناد وغورځول او په ژړا سو تر څه وخت ژړا وروســـته چي څـه آرام ســـو نو تليفون تـه يي زنګ راغلئ، زيد چي خپل ســـر يي په خپلو دواړو لاســـو نيولئ وو تليفون ته وکتل او بيا يي راواخيستئ چي وېکتل د مسـکان نمبر وو، زيد تليفون اوکې کړ او تر څو شـــېبو وروســـته يي په ژړا وويل: حياء زه ناکام سوم ما وظيفه پيدا نکړه.

مسـکان تر څو شـېبو وروسـته وويل: اوس پوه سـوې چي ته هيڅ هم نه يي صرف دي خپل ځان خطايستلئ وو؟ تولو به داغه درته ويلي وې چي تـه د پوهنتونه په ښـــو نمرو نـه يي فارغه ســـوی تجربې نلرې لوچـک يي د نورو لوچکانو او کوځـه ډبو ســـره ګرځې که هغوی مخامخ دا الفاظ نه يي درته ويلي خو په زړه کي بـه يي داغـه وه کم وخت چي تـا د ملګرو ســـره پر عبث کـارو تيروئ کـه دي همدا وخت پر درس ويلو او په خپله کمپنۍ کي پر کار کولو او تجربو اخيسـتلو تير کړئ وای نو نن به دي هم ښـه نمرې وړې وای او هم بـه دي تجربې زيـاتې ســـوي وای هري کمپنۍ ولا به تاته د هغوی سره د کار کولو لپاره زارۍ او ننواتې کولای.

زيد په ژړا وويل: حياء زما څخه ډيري لويې تيروتنې سويدي.

مسـکان وويل: اوس هم وخت نه دی تير سر له سبا څخه خپل په کمپنۍ کي وظيفه شروع که او هر سهار تر نورو وختي راکښينه ځکه ته تر نورو شاته يي او پرمختګ ته ضرورت لرې.

تر څه نورو خبرو وروســـته زيد او مســـکان تليفون بند کړ، زيد خپل اسنادونه ټول کړل او د کور پر طرف روان سو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښــام زید د کور پارک ته د پلار لیدو ته ورغلئ او په فکر کي ډوب يي تر څنګ کښينستئ، پلار يي په حسابو بوخت وو زيد په زهيره لهجه وويل: بابا!؟

پلار يي وويل: ها زويه.

زید وويل: بابا زه ستا سره په دفتر کي کار کولای سم؟

پلار يي د حيرانتيا څخه چُپ پاته سو او تر څو شيبو وروسته يي د حساب کاغذونه پر ميز کښيښول او زيد ته يي وکتل او ويويل: څه؟

زید وويل: بابا ماته په دفتر کي کار راکوې؟ زه غواړم کار وکم.

پلار يي نور هم حيران سو بيا يي وويل: څه خبره ده ولي داسـي مايوسه معلوميږي زويه؟

د زيد تر سترګو اوښکي رواني سوې او په مايوسۍ يي د پلار پر اوږه سر کښيښوئ.

پلار يي وويل: څه خبره ده زويه ژاړه مه د نارينه سره ژړا خوند نکوي ماته ووايه څه خبره ده.

زید وويل: بابا ما خپل ژوند ډير تباه کړيدی زه هيڅ هم نه يم.

پلار يي پر مخ خپـل لاس ور ونيوئ ورتـه ويويـل: هغـه څنګـه زويه؟

زيد د سـهار ټوله کيسه ورته وکړل چي داسي ولاړم هيچا کار نه راکوئ..... خو د مسکان په اړه يي څه نه وويل.

د زيد پلار موسـکی سو زيد يي پر مخ د ګرانښت په خاطر کرار ووهلی بيا يي وويل: بي عقله.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یي وویل: زه په دي باوري وم چي یو ورځ به ته حتماً دا احســـاس کوې چي باید د راتلونکي په اړه فکر وکړې او خپل ژوند جوړ کړې نن الحمدالله هغه دی ته پوه سـوې چي د ملګرو سره تر حد زیات وخت تیرول بي ځایه پیسي مصرفول وخت پر بي ځایه او بي فایدې شیانو تیرول دا ټول عبث کارونه دي دنیا د اسـتراحت او آرام ځای نه دی په دنیا کي باید کار وکړې وځغلې او ځان تر خپله هدفه ورســوې که نه نورو ته به یو وخت حتمن محتاج کیږې.

د زید پلار تر څه نورو خبرو وروسـته وویل: زویه ټوله دفتر او کمپنۍ ستا او د ورونو دې دي هر کله او هر څنګه چي وغواړې کار پکښـي کولای سـې خو زما مشوره دا ده زویه چي ته یو څه وخت هیڅ کار مکوه راځه دفتر ته کښـینه زه او کارکونکي چي کم کـارونه کوو هغه زده کوه پر کاریګرو ګرځه مشـــوري ځني اخله او مشـــورې ورکوه چي زه نه یم ســـفر لرم نو بیا زما کار مختـه وړه کلـه چي دي تجربې پخې ســـوې نو بیا به زه پر کور درته کښینم ته او ورونه به کمپنۍ مخته وړئ.

زید وویل: سمده بابا خوښه مي ده.

پلار یي وویل: انو اوس ورسه وختي بیده سه چي بیا سهار وختي راکښینې او دفتر ته راسره ولاړ سې.

زید د پلار څخه خدای په امانی واخیستی خپل اطاق ته ولاړئ او بیده سو.

کله چي سـهار سو او د زید د پلار د دفتر وخت سو نو خدمتګار ته یي وویل: ورسه زید راکښینوه ورتا دفتر ته ځو!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمتګار وویل: زید صـــاحب خو ډیر وختي ووتئ ویل دفتر ته ځم.

د زید پلار او ورونو یو و بل ته سـره وکتل او موسـکي سـوه د زید پلار په حیرانتیا وویل: څه؟

خدمتګار وویل: هو خان صاحب زید ډیر وختي ولاړئ.

د زید ورور پـه خندا وویـل: بـابـا نن دا لمر د کمي خوا راپورتـه سو؟

پلار یي په موسـکا وویل: ته یي ګوره چي زید زوی مي تر تاسو ډیر تکړه سي.

خالد وویل: بابا تکړه دي سـي خو چي تل همداسـي سـهار وختي راکښیني او کار وکړي.

زید داســـي وخت دفتر ته تللی وو چي بیله چوکیداره بل هیڅوک نه وه دفتر کي تر څو ساعتو وروسته کاریګر دفتر ته راغلل چي هر یو بـه راتلی او زید بـه یي په دفتر کي په کمپیوټر کي پر کار لیدئ نو د حیرانتیا به یي خوله خلاصـه پاته سـوه ټول ډیر حیران وه او ټولو ورته کتل چي په دي وخت کي د زید هغو ته پام سـو کلـه چي یي د هغو طرف تـه وکتـل نو هغوی ټول ژر پر خپلو ځایو کښـینسـتل او په کارو اخته سـول، تر څو شـېبو وروسـته مســـکان راغله عایشـــه هغي ته په خندا ورغله د زید خواته یي اشاره وکړه ورته وېویل: مسکان هلته وګوره.

مســـکان چي کله د دفتر خواته وکتل نو وېلیدل چي زید په دفتر کي ناسـت دی او په کمپیوټر کي مصـروفه دی، مسـکان په دي سره موسکۍ سوه وروسته یي په خپل کار پیل وکړ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو شيبو وروسته عايشي مسکان ته وويل: مسکان وای نن ښاغلی تر ټولو د مخه راغلئ وو دفتر ته.

مسکان وويل: ښه؟

عايشـــي وويل: هو ټولو ډير حيران حيران ورته کتل چي دی او داسـي کار ناممکينه کار ممکين سـويدئ دا خو نو ټوله سـتا کمال وو.

مســـکان وويل: يا ما خو هيڅ نه دي کړي صـــرف مي يو څو لاربښـــوني ورته وکړې نور خو هغه عقل او فکر درلودی د خپل فکر په واسيطه سم سو.

تر څو شـــېبو وروســـتـه د زيد پلار دفتر تـه راغلئ او په نرمه موســـکا ســـره خپل دفتر ته ننوتئ، زيد د پلار ســـره تر روغبړ وروسته وويل: بابا وبخښـه چي سـتا کمپيوټر مي استعمال کړ خو ما بايد دا نيمايي حسابونه چي پاته وه بايد رسولي مي وای.

پلار يي تر څو شـېبو پوري زيد ته په موســکا کتل بيا يي وويل: زه خوشبخته يم چي الله ستاسو پخير اولادونه راکړيدي ستا مور چي کلـه وفات کيدل نو راته وېويل: ســـړيه په زامنو به دي هيڅ فکر نـه خرابوې چي مور بـه يي نـه يي نو دوی بـه ځنګه لويـان ســي ښــه که بد په دي اړه هيڅ فکر مکوه زه په خپلو زامنو باور لرم زيد که څه هم ډير شــوخ دی خو زه پوره باور لرم چي هغه به هم يو ورځ حتماً سميږي نن د هغي خبره دا دی ثابته سول زه درباندي وياړم زويه.

زيد وويل: مننه بابا.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي د تفریح وخت سو نو عایشه او مسکان د کمپنۍ پارک ته ووتلي، مسکان عایشې ته وویل: عایشې ته همدلته څارنه کوه زه به هلته زید ته زنګ ووهم داسي نه چي زید راباندي راسي یا مي ووینې.

عایشې وویل: سمده ورسه.

مسکان زید ته زنګ ووهلئ، کله چي زید په تلیفون کي د مسکان نمبر ولیدئ نو ژر یي راپورته کړ او اوکې یي کړ، مسکان تر روغبړ وروسته په موسکا ورته وویل: څنګه ده اوله ورځ دي په دفتر کي زید ګرانه؟

زید وویل: اوله ورځ مي نه ده مخکي هم راتلم خو نن د کار لپاره راغلم مخکي د جیب خرڅ اخیستو لپاره راتلم.

موسکان وویل: پوهیږم خو ددي وروسته باید د کار لپاره راسې.

زید وویل: سمده.

زید چوکۍ ته څنګ واچوئ او تر څو شېبو وروسته یي په نرم ږغ او نرمه موسکا مسکان ته وویل: حیاء ما یو خبره درته کول.

مسکان وویل: ښه مهرباني.

زید وویل: حیاء زما په زړه کي ستا لپاره مینه پیدا سویده زه درباندي مئین سوی یم او مینه در سره کوم.

مسکان د زید په دا خبرې د ځنګنو څخه خپل د لاسو تکیه ایسته کړه سیده کښېنسته تر څو شېبو حیرانه وه بیا یي په خوابدي څیهره وویل: حقیقي مینه او که داسي مینه لکه د دا نورو سره چي دي کول چي نن د یوې سره مینه سبا د بلي سره مینه؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید وویل: حیاء زما یو خاصیت دی زه هیڅکله قسم نه اخلم که څه هم پر حقیقت وي ځکه چي رښتیا خبره قسم ته اړتیا نلري نو ته بیله قسمه باور وکه چي زه در سره د زړه مینه لرم تل مي داسي ژوند کوئ لکه زه چي د کوم څه په لټه کي یم خو راته معلومیدل به نه چي د څه په لټه کي یم خو د کله چي مي ستا سره شناخت سویدئ داسي فکر کوم چي هغه څه مي پیدا کړل چي په لټه کي یي وم.

مسکان وویل: تا تر اوسه زه نه یم لیدلي دا که بدرنګه وم نو بیا؟

زید وویل: لیونی! مینه د زړه څخه او په زړونو کي کیږي مینه په ځیهره پوري اړه نلري ته که هر ډول یي هر څنګه یي زما قبوله یي.

مسکان وویل: سمده خو زه ستا د مینې جواب اوس نسم درکولای ځکه ستا یو شرط پاته دی تر هغه وروسته به بیا پر دې موضوع خبرې وکړو.

زید وویل: سمده نو ونیسه شرط دي راته ووایه.

مسکان وویل: کله چي د دفتره رخصت سوې زنګ در وهم بیا درته وایم اوس دي کار وکه.

زید وویل: سمده چي خوښه دي وي.

وروسته زید او مسکان خدای په امانی سره واخیستی، کله چي مسکان خبرې خلاصي کړې ډیره پریشانه او په فکرو کي ډوبه سوه، عایشه یي تر څنګ کښینستل ورته وېویل: څه خبره ده مسکان ولي داسي خوابدې سوې؟

مسکان وویل: زید د مینې راته وویل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشــې وویل: دا خو ښــه خبره ده ســتا پلان کامیابه ســو نو ته خوابدې په څه یې؟

مسـکان وویل: بس داسي بل رکم احساس مي وکړ کله چي هغه د میني راته وویل نو بدن مي وریږدیدی.

عایشــې وویل: مســکان! آیا داســي خو به نه یې چي ته هم د هغه سره مینه کوې؟

مسـکان وویل: عایشـې! دا څه وایي زه یو واده سوې ښځه یم زه او مینه؟

عـایشــــې وویـل: ایا خاوند تا په خپله خوښـــــه کړیدئ یا چي دي کورنۍ ورکولې ایا ستا سره یې مشوره وکړه؟

مسـکان وویل: زما خاوند که څه هم کورنۍ مي زما بیله مشورې ورکړم خو بیا هم زه ور ســــره خوشـــحاله یم هغه ډیر نیک او پرهیزګاره انسان دی.

تر څه خبرو وروسـته تفریح خلاصــه سـول مسـکان او عایشــې بیرتـه پـه کـار پیـل وکړ، د کـار پـه شــــروع کي بـه زیـد د دفتره راووتئ او د کاریګرو سـره به په موسـکا ږغیدئ او په کارو کي به یې مرســـته ور ســـره کول، مســـکان به هغه ته د ســـترګو تر کونجو کتل او خارۍ به یې او د هغه موســــکا او نرمو خبرو به خوشحاله کول خو خپل خوشحالي به یې نه ځرګندول.

زید د کاریګرو ســـره مصـــروف وو چي ســـاعت ته یې وکتل نو رخصـــتۍ ته لږ وخت پاته وو زید ولاړئ او ځان یې تیار کړ تر تیاریدو وروسـته یې ساعت ته وکتل وخت پوره وو بیا یې تلیفون وکتئ خو زنګ نه وو ورته راغلئ، زید په دفتر کي په تمه سـو،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاریګر ټول ووتل خو زید لا هم دفتر کې وو او د مســـکان د تلیفون انتظار یې کوئ، تر څو شــېبو وروســته د مســکان زنګ راغلئ او زید په تلوار ســره اوکې کړ تر روغبړ وروســته زید وویل: ښه تا ویل دریم شرط درته وایم اوس یې ووایه.

مسکان وویل: سمده ته اوس چیرې یې؟

زید وویل: دفتر کې یم.

مسکان وویل: د دفتر څخه راووځه په پښو را روان سه موټر مه در سره راوله.

زید د دفتر څخه دباندې سړک ته ووتئ مسکان ته یې وویل: ښه دا دی را ووتم.

مسکان وویل: اوس د دفتر پر چپه خوا روان سه ځان هغه لویې څلور لارې ته ورسوه.

زید همداســـې وکړه او ځان یې څلور لارې ته ورســـوئ بیا یې مســـکان ته په اوږدو ســـاو اخیســـتو وویل: ښـــه دا دی دلته هم را ورسیدم.

مســـکان زید د لیرې څخه څارئ بیا یې ورته وویل: بانک در معلومیږي؟

زید وویل: هو هغه خو پر دا دوهم سړک دی.

مسکان وویل: اوس هلته ولاړ سه.

تر څو شــېبو وروســته زید هلته ځان ورســوئ بیا یې مســکان ته وویل: دا دی دلته هم را ورسیدم اوس وایه څه وکم؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مســــکان وویل: د بانک پر مخامخ پارک دی د پارک مخته ځان ورسوه!

زید همداســــي وکړه او د پارک مخته ولاړی بیا یي مســــکان ته وویل: ښه اوس څه وکم.

مسکان ورته وویل: د پارک په بغل کي دروازې ته نږدې دا دوه کوچنیان هلک او انجلۍ وینې؟

زید شــــاوخوا وکتل دوه کوچنیـان یي ولیدل چي د بوټو رنګولو برس او رنګ یي ایښــي دي مخته بیا یي مســکان ته وویل: دا د بوټو رنګ چي کوي دا کوچنیان یادوې؟

مسکان وویل: هو دا یادوم دوی ته ورسه.

کله چي زید هغو کوچنیانو ته ځان ورسوئ نو هغو کوچنیانو چي زید ولیدئ نو کوچنۍ انجلۍ زید ته وویل: ماما بوټونه رنګوې؟

زید وویل: یا لورکۍ.

زید مسکان ته وویل: را ورسیدم ورته.

مسکان وویل: ته د هغه کوچنۍ انجلۍ تندی وګوره!

زید چي کلـه د انجلۍ تندی وکتئ نو د هغې ســــخته تبه وه، زید وویل: اوه ددې خو سخته تبه ده دا باید روغتون ته ورسول سي.

زید د مســــکان څخه تلیفون بند کړ او کوچنۍ انجلۍ ته یي وویل: راځه لورې ته مریضه یي ډاکټر ته به دي بوځم.

وروســــته زید دواړه ولاړ کړه او روانول یي چي انجلۍ خپل د بوټو برس او رنګ ته اشــــاره وکړه وېویل: ماما زما شــــیان پاته سول.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید چي ورته وکتل بیا یي وویل: پرېږده یي لورکۍ زه یي بیا پیسي درکوم.

وروسته زید هغه کوچنۍ انجلۍ او ورور یي روغتون ته ورسول او هلته یي ډاکټر ته ور ښــــکاره کړه، ډاکټر ورته وویل: د ډېره یخه او ستړیا څخه داسي سویده نور کمه د تشویش وړ خبره نه ده زه به دوا او یو څو پیچکارۍ ورکم ان شاءالله د هغه سره به ښه سي.

زید وویل: سمده ډاکټر صاحب.

بیا ډاکټر دوا ورته را وغوښــــتل او زید ته یي وویل: نرس به دا پیچکارۍ دلي ورته ولګوي تاسو یو څو شېبې انتظار وکړی.

زید وویل: ســمده ډاکټر صــاحب کمه خبره نه ده او دا ورور یي هم در سره وګوره خدای نکړه کمه مریضي ونلري.

زید دباندي ووتئ او مســـکان ته یي زنګ ور ووهلئ، کله چي مسـکان تلیفون اوکې کړ تر روغبړ وروسـته زید وویل: مسـکان وبخښـه تلیفون مي درباندي بند کړ د هغه کوچنۍ انجلۍ سخته تبه وه ډاکټر ته مي راوستل.

مســـکان وویل: ته پوهیږې دا څوک دي او دي حالت ته د چا د لاسه راوستل سویدي؟

زید حیران وویل: یا نه پوهیږم.

مسکان وویل: دا د هغه فروفیسر اولادونه دي چي تا یي پلار په ټول پوهنتون کي وشـرموئ او د هغه د کوچنۍ ناپوهۍ او غلطۍ څخه دي ډندوره جوړه کړه پوهیږې د فروفیسر د کورنۍ او ددي کوچنیو اولادو د دي بد حالت مسؤله یي څوک دی؟ همدا ته یي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په حیرانتیا وویل: پوهیږم چي ما غلطي وکړه خو د دوی ددي بد حالت لامل څنګه زه یم؟

مسکان وویل: ستا د هغه غلطۍ په سبب چي فروفیسر یي د شرم په اور کي سوځوئ هغه تر ډیره وخته ونسواى زغملاى نو مجبوره سو ځان وژنه یي وکړه.

زید په دي سره ډیر حیران سو او بدن یي په ریږدیدو سو بیا یي وویل: څه؟

مسکان وویل: هو هغه ځان وژنه وکړه.

زید خپل حواس د لاسه ورکړه پر مځکه کښینستئ تر سترګو یي اوښکي رواني سوي وېویل: دا ما څه وکړه یا خدایه!

زید تر ډیره ژړل بیا یي وویل: زه نه وم خبر چي زما د مسخرو او ټوکو څخه به دومره ستر تاوان رامنځته سي.

مسکان په غوسه وویل: ټوکي؟ دې ته ته ټوکې وایي؟ د یو چا د احساساتو او عزت سره لوبو ته ته ټوکې وایي؟

د زید تر سترګو لا اوښکې رواني وې چي بیا مسکان ورته وویل: اوس پوه سوې چي ته څومره بد او عیاش طبعیته انسان یي د خپلې خوشحالۍ لپاره د هر چا په ژوند لوبې کولاى سې داسي انسان د میني نه بلکې د نفرط وړ دی دا زما پلان وو چي تاته ستا ځان در معرفي کړم او زه پخپل پلان کي کامیابه سوم نور ښه وخت درته غواړم.

مسکان تلیفون بند کړ، زید چي تر سترګو یي اوښکې بهیدلې تلیفون یي د غوږ څخه په ډیرې مایوسۍ لیري کړ او تر څو شپبو پوري هلته ناسته وو او ژړل یي وروسته نرس راغلئ او ورته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وپويل: وبخښئ صاحبه ستاسو مريض ته مو پيچکارئ ولګول اوس يي بيولائ سئ.

زيد د سترګو څخه اوښکي پاکي کړې وروسته ور ولاړ سو او د فروفيسر کوچنيان يي کور ته روان کړل، عايشي مسکان ته وويل: مسکان! ته يواري د زيد صفت کوې بيا يي غيبت کوې اوس چي هغه سم سو نو تا بيا دومره سختي خبرې ور سره وکړې نه پوهيږم چي دې کي ته کم مقصد لرې؟

مسکان اوږده ساه واخيستل بيا يي په خوابدتيا وويل: عايشې زه پوهيږم هغه سم سويدئ او په راتلونکي کي به هم سم وي خو دا هر څه ما د هغه لپاره وکړل دا په بد انداز خبرې هم ما د هغه په خاطر وکړې چي د هغه زما څخه نفرط وسي او ما هيره کړي.

عايشي وويل: فکر نکوم مسکان چي هغه دي تا هيره کړي.

مسکان وويل: زه د همدا نن او د همدې اوس څخه دا سيمکارد بندوم بيا يي تليفون ته نه اچوم د هغه به يو څو ورځي پياد يم وروسته يي حتماً هيريږم......

د زيد عمليات لا هم شروع وه د عمليات د اطاق مخته ټول ورته په تمه وه ټولو خپل حواس د لاسه ورکړې وه، مسکان خپل سر ديواله ته لګولئ وو او په فکرو کي ډوبه وه.

....زيد په رخشه کي د فروفيسر کوچنيان کښينول او د هغوی د کور پر طرف روان سول چي تر څو شپبو تک وروسته د فروفيسر کور راورسيدئ، زيد کوچنيان د رخشي څخه راکښته کړه او کور ته يي ننايستل، کله چي کوچنيان کور ته ننوتل نو مور يي ډيره خوشحاله سوه د هغو په ليدو د څايه را ولاړه سوه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هغوی یې په غیږ کې ونیول او د لور په لاس کې په کینوله لیدو ډیره وارخطاء سـوه، زید هغې ته وویل: مه وارخطاء کیږه خاله ددې تبه وه ما ډاکټر تـه بوتله د وارخطایی کمه خبره نه ده دا اوس ښه ده.

د فروفیسر میرمنې وویل: الله دې خیر درکې زویه نن یې ځوومه وه چې مریضه وه خو زما سره دومره څه نه وه چې ډاکټر ته یې بوځم د کور سـامانونه مو هم د ډوډۍ په رانیولو کې ټول خرڅ کړل اوس هغه هم نه دي راپاته.

زید د فروفیسر د میرمنې د خبرو په اوریدو سخت پریشانه سو غاښونه یې د پریشانیه سره وجنګول او د درده یې سترګې پټې کړې تر څو شیبو وروسته زید خپل بټوه راویستل او ټولې پیسې یې د فروفیســـــر میرمنې تـه ورکړې ورتـه وېویل: خاله دا واخله اوس ګزاره په وکه زه بیا وروسته راځم.

د فروفیســــر میرمنې د زید څخه مننه وکړه او ډیرې دعاوې یې ورته وکړې، زید چې د فروفیسر د کور څخه راووتۍ تر سترګو یې اوښـــکې روانې وې. زید چې کله کور ته ورسـیدۍ تر حمام وروسـته پریشـانه پر کټ کښـینسـتۍ تلیفون یې راواخیسـتۍ او د مسـکان نمبر یې راوسـتۍ خو کله چې یې زنګ ور ووهلۍ نو د هغې تلیفون بند وو، زید ټوله شـــپه خوب ونکړ د مســــکان او د فروفیسر د کورنۍ په فکر کې وو، کله چې سهار سو تر ناشتې وروسـته زید دفتر ته روان سـو، په دفتر کې هم زید مســکان ته تلیفون کوۍ خو د هغې تلیفون هیڅ کار نکوۍ، زید ډیر پریشـــانه وو کله چې کار کونکي راغله نو زید به یې ډیر پریشانه لیدۍ تر څو شیبو وروسته مسکان او عایشه هم راغلې، د مسکان زړه وو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي لومړئ زيد ته وګوري حالت يي معلوم کړي خو د عايشي او نورو کارکونکو پام يي ځانته نه را اړوئ، کله چي دوی پر خپل چوکۍ کښينستي نو د عايشي نظر پر زيد ولګيدئ نو مسکان يي پلاس وښوروول د زيد خواته يي اشاره وکړه بيا يي وويل: مسکان! هلته وګوره.

مسکان چي کله د زيد خواته وکتل نو زيد ډير پريشانه وو، مسکان تر څو شيبو پوري په خواشينۍ زيد ته کتل وروسته يي مخ ځني واړوئ.

په دفتر کي غونډه جوړه سوه د زيد پلار ټول کارکونکي رابللي وه خو مسکان څه ناوخته دفتر ته راله، کله چي مسکان د غونډو تالار ته راننوتل نو د زيد پلار ورته وويل: مسکان لوري زيد خو در سره خبر که چي راسي!

مسکان وويل: سمده صاحبه.

مسکان چي کله د زيد دفتر ته ورغله نو وېليدل چي زيد په دفتر کي نسته کله چي مخته د زيد ميز ته ور نږدي سوه نو د زيد تليفون يي وليدئ، مسکان شاوخوا وکتل بيا يي ژر د زيد تليفون را واخيستئ او د نمبرو ليست يي وکتئ، کله چي يي وکتل نو لومړئ ددي نمبر وو او تر ۳۰۰ پوري زنګونه يي نمبر ته چي د زيد سره يي خبري پر کولي ور وهلي وه، مسکان په دي سره ډيره پريشانه سوه بيا يي تليفون کښيښوئ غوښتل يي چي ووځي خو په دي وخت کي يي په تشناب کي د اوبو د څاڅکو ږغ واوريدئ، مسکان چي کله ور نږدي سوه غوږ يي ورته ونيوئ نو د زيد ژړا يي تر غوږ سوه چي په تشناب کي يي ژړل، په دي سره مسکان نوره هم پريشانه سوه او د زيد ژړا ډير تاثير باندي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړ او تر سترګو يي اوښکي رواني سوې، تر څو شيبو وروسته يي فکر وکړ چي زيد د ژړا څخه ځنګه منعه کړې نو خپل سترګې يي د اوښکو څخه پاکي کړې بيا يي د تشناب دروازه ور وټکول وېويل: صاحبه مشر صاحب مو غواړي.

د مسکان په ږغ سره د زيد ژړا ودريدل خو ږغ يي ونه پيژندئ چي د چا دی بيا يي تر څو شيبو وروسته ورته وويل: سمده درځم.

د مسکان زړه څه ارام سو چي ځه دا دی د زيد ژړا خو مي ودرول، وروسته د دفتره ووتل او د غونډو تالار ته ننوتل د زيد پلار ته يي وويل: ورته ومي ويل راځي.

د زيد پلار وويل: صحي دی لوري منته.

د زيد د پلار د مسکان سترګو ته پام سو چي سرې وې فکر يي کوئ چي مسکان ژړلې دي چي وروسته يي پام د زيد په راتلو واوښتئ، زيد چي کله پر چوکۍ کښينستئ نو غونډه شروع سوه د زيد پلار وويل: نن زموږ و ستاسو موضوع دا ده چي څه وخت کيږي زموږ اجناسو په بازار کي ځان اچولئ دی د نورو کمپنيو د اجناسو په مقابل کي ستاسو نظرونه څه دي چي بايد څه وکړو چي موږ بيرته خپل اجناسو ته لوی بازار پيدا کړو؟

د زيد د پلار کاروباري شريکانو او کارکونکو ټولو خپل نظرونه وويل خو زيد او مسکان څه نه وويل په اخيره کي د زيد پلار وويل: زيده تا خپل نظر نه ووايه ته هم خپل نظر ووايه.

زيد تر څو شيبو چپ وو وروسته چي کله ولاړ سو نو وېويل: تاسو ټول ځني په کاروبار کي تر ما مشران ياست او ځني په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر کي ســتاســو ټولو نظرونه ماته د منلو وړ دي او خوښ مي سول خو یوه خبره به زه وکم الله دي وکړي چي ستاسو خوا بده نسي او خپه نسئ تاسو چي کم نظرونه وویل دا اصل کي پخواني نظرونه وه د وخت سره سم باید نظر وړاندي کړل سي.

د زید د پلار شــریک وویل: هاهاهاها زویه موږ خو زاړه خلک یو نو ځکه مو نظرونه هم زاړه دي تاسو خو ځوانان یاست تاسو نوي نظرونه راکړئ موږ به یي عملي کړو.

زید وویل: زه نظر په یوه شرط درکوم او زه د خپل نظر ضمانت هم درته کوم چي کامیابیږي به د الله په مهربانۍ.

د زید د پلار شریک وویل: څنګه شرط زویه؟

زید وویل: زما شــرط دا دی که زما دا نظر او پلان کامیاب ســو نو په ګټه کي به یو فیصد زما یي.

د زید پلار حیران سو بیا یي وویل: زیده!؟

د زید پلار څه ویل خو شــریک یي د خبرو څخه منعه کړ بیا یي زید ته وویل: زما قبول دی دا شــرط که یي ســتا پلار او دا نور شریکان ومني.

ټولو وویل چي زموږ هم قبول دی د زید پلار وویل: ســـمده زما هم قبول دی خو زیده دا څنګه شــرط دی زویه ته دا فیصــدۍ ته څه ضرورت لرې؟

زید وویل: بابا ټول خبر دي چي زه څه وخت مخکي ســـم نه وم زما د لاسه چي چاته څه تاوانونه او غمونه رسیدلي دي بیرته خو هغه نســـم راکرځولئ خو لږ تر لږ څه ناڅه یي دوا کولای ســـم غواړم په خپل لاس ګټل سوو پیسو یي ستونزې ور حل کم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد په دي خبرو سره د مسکان په زړه کي د زيد لپاره نور هم ځای ډير سو، بيا د زيد پلار ورويل: سمده زويه چي څنګه دي خوښه يي خو اوس دي ژر نظر ووايه،

زيد ورويل: سمده بابا.

وروسته زيد د خپله ځايه ولاړ سو د ستيج ومخته ولاړئ بيا يي ورويل: زياتره کمپنۍ زموږ د کمپنۍ په شمول ځکه تر ښو لويدلي دي او لويږي چي هغوئ د نورو خاريجو تجارتي سياستو تر ښکار لاندي راسي او دوی د هغو سره که په عامه اصطلاح ووايم سيالي نسي کولای پوهيږئ هغوئ کم سياست چلوي؟ زموږ اجناس که څه هم مواد يي اصلي وي کم جعلي مواد نه يي پکښي استعمال سوي خو بيا هم د دوی د جعلي اجناسو سره سيالي نسي کولای خبري را لنډوم که موږ غواړو بيرته خپلو اجناسو ته لوی بازار پيدا کړو نو موږ بايد د خپلو اجناسو نوم او شکل ور بدل کړو د خاريجي کمپنيو اجناس چي کله نوم وبايلي نو هغوی هغه شئ بيرته په بل نوم او شکل جوړ کړي او بازار ورته پيدا کړي خو موږ چي کم څه بازار ته وړاندي کوو هغه څه دي چي کلونه وړاندي خلکو خوښول د خلکو تقاضاوي بدلون کوي خلک نوي نوي شيان خوښوي نو موږ به د خپلو اجناسو شکل ور بدل کړو بيابه يي بازار ته وړاندي کړو همداغه جنس به وي لکه څنګه چي مخکي وو خو شکل او څه تغير به پکښي راولو او دا کار هم زه پر غاړه اخلم ستاسو اجازه پکار ده.

د زيد تر خبرو وروسته د زيد د پلار شريکانو د زيد پر وړتيا چکچکي وکړې په دي سره نورو کارکونکو هم چکچکي شروع کړې بيا د زيد د پلار شريک ورويل: ستا نظر موږ ته د منلو وړ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی زموږ درته اجازه ده ته په خپل کار پیل کولای سـې موږ په تـا بـاور لرو موږ چي تر ننـه پـه ګټه کي روان یو سـتا د پلار د برکتـه تـه هم دده زوی یي پـه تـا هم موږ بـاور لرو کـامیابي درته غواړو.

زید د هغو څخه مننه وکړه او پر خپل ځای کښینستئ، د زید پلار مسـکان ته وویل: مسـکان لوري تا څه نه وویل ته خو هم ددي کمپنۍ یو برخـه یي تـا خپل نظر ولي نـه ووایـه ایا تـه د زید ددي نظر سره موافقه یي؟

مسکان وویل: بلي هو صاحبه ډیر ښایسته او....،

کله چي مسـکان په خبرو شـروع وکړه او زید یي اواز واوریدئ نو پـه حیرانتیا یي د هغې خواتـه وکتل او د ځان سـره یي فکر کوئ چي د مسـکان ږغ حیاء ته سـویدئ، د مسـکان هم ورتـه پام سو نو ځکه یي خپل اواز ته څه تغیر ورکړ او وېویل: او پر ځای نظر دی چي تاسـو ور سـره موافق یاست زه هم ور سـره موافقه یم.

وروسـتـه مسـکان خبرې بس کړې او غونډه خلاصـه سـول ټول دباندي ووتل، زید پر خپل پلان کار شروع کړ د کمپنۍ د اجناسو شـکل یي ور واړوئ او په نورو شـکلو او تغیراتو یي بازار ته وړاندي کړل، زید مسـکان او نور کاریګر به خپله په کمپنۍ کي د تولید پر وخت موجود وه او کاریګرو ته به یي د کار لارښـونه کول، د زید پلان او نظر کامیابه سو د دوی د کمپنۍ نوي اجناسو پـه بـازار کي ډیر نوم او شـهرت پیدا کړ او ډیره ګټه یي وکړه، کله چي د ګټې د پیسـو د ویش ورځ راغله نو زید پلار او د پلار شریکان یي سره یو ځای سول د زید د پلار شریک زید ته پیسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړې ورته وېويل: واخله دا دی ستا يو فيصد ګټه او افرين چې په دومره کم عمر دومره استعداد لرې کاش ته مخکې دلته راغلئ وای او زموږ ســـره دې کار کړئ وای موږ به د کمپنۍ په اړه د تشويشاتو خلاص سوي وای څومره بوجونه وه زموږ پر دماغو خو الحمدالله ســتا په راتلو څه کم سـول او باوري يو چې دا نور به هم کمېږي.

وروسته د زيد د پلار شريک دباندې ووتئ او مسکان او څو نور کارکونکي دننه دفتر ته ورغله او په کمپيوټر کې مصروفه سول، د زيد پلار زيد ته وويل: افرين زويه تا نن زما نوم را روښـــانه کړ درباندې وياړم.

زيد وويل: بابا ددې افرينو لياقت يو بل څوک لري.

عايشې مسکان په څنګل کرار ووهل او وېخندل مسکان موسکۍ سوه بيا يې عايشې ته اشاره وکړه چې چپ سه، مسکان د زيد په دا خبره پوه سوه چې زيد ما يادوي، د زيد پلار وويل: څوک؟

زيد وويل: يو څوک ده بابا خو پيژنم يې نه د تليفون له لارې يې زه سـمې لارې ته راوسـتلم د ژوند تګلاره يې راوښـول زه يې خپلو غلطيو ته متوجې کړم.

پلار يې وويل: ډېر ښـــه! يو ورځ به يې په ما وينې چې زه مننه څنې وکم چې دا زما شوخک يې سمې لارې ته راوستئ.

زيد موسکۍ سو بيا يې وويل: سمده بابا.

کله چې ماښـام سو مسـکان پر بام ناسته وه او فکرونو کې غرقه وه د زيد خبرې ور ياديدلې چې ويل يې: بـابـا ددې افرينو لياقت يو بل څوک لرې، يو څوک ده بـابـا خو پيژنم يې نـه د تليفون لـه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړې يي زه سمي لاري ته راوستلم د ژوند تګلاره يي راښول زه يي خپلو غلطيو ته متوجې کړم.

مسکان د زيد په دي خبرو ياديدو موسکۍ سوه بيا يي د عايشې خبره ور ياده سول چي ورته ويلي يي وه: مسکان! آيا داسي خو به نه يي چي ته هم د هغه سره مينه کوې؟ په دي سره مسکان پريشانه سوه او په فکرو کي ډوبه سوه او خپل خاوند ته چي ددې څخه څه ليري په کمپيوټر اخته وو وکتل بيا مسکان ته دا خبره ورياده سوه چي دې زيد ته ويلي وه: تا تر اوسه زه نه يم ليدلي دا که بدرنګه وم نو بيا؟

زيد وويل: ليونۍ! مينه د زړه څخه پيل او په زړونو کي کيږي مينه په ښيهره پورې اړه نلري ته که هر ډول يي هر څنګه يي زما قبوله يي.

مسکان په همدې فکرو کي وه چي پر چوکۍ ناسته بيده سوې وه چي تر څو شېبو وروسته يي خاوند ورغلئ ويښورول او ورته وېويل: مسکان؟ مسکان؟

مسکان د خوبه وويل: ها.

خاوند يي وويل: درځه خپل بيسترې ته دي هلته بيده سه!

مسکان ولاړه سوه خاوند يي تر لاس ونيول او بيسترې ته يي بوتله او هلته يي پريستل توس يي پر واچوئ، مسکان خپل خاوند ته څو شېبې کتل بيا يي تر سترګو اوښکي راغلي، خاوند يي حيران سو بيا يي پر تندې لاس ور ونيوئ ورته وېويل: څه خبره ده ولي ژاړې ګراني؟

مسکان په ژړا وويل: هيڅ نه بس داغسي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاوند يي وويل: خيريت خو به يي كه كمه خبره يي ماته ووايه.

مسكان فكر كوئ چي څه ووايي بيا يي مور ور ياده سول وېويل: هو خيريت دی بس يو څه مي مور وياديدل.

خاوند يي وويل: ليونئ! په همدا كوچنی خبره ژړا درغله؟ خو سبا به دي ور ولمږ.

مسكان وويل: سمده مننه.

خاوند يي وويل: انو اوس ښه خوشحاله بيده سه!

مسكان اوښكې پاكي كړې او خاوند ته يي وويل: سمده ښه شپه درته غواړم ته هم بيده سه.

خاوند يي وويل: سمده ګراني څه كار مي پاته دی كمپيوټر كي چي هغه وكم بيا بيديږم.

وروسته مسكان بيده سول او خاوند يي په كمپيوټر كي مصروفه سو.

څو ورځې وروسته د كاريګرو د معاش مياشت پوره سوې وه زيد خپل پلار ته وويل: بابا د كاريګرو معاش نور زه وركوم تر څو درغلي په كښي ونسي كاريګرو څه وخت مخكي شكايت راته كړئ وو چي د دوی څخه معاش ګرځول كيږي نو ځكه دوی ته معاش نور زه وركوم كه ستا خوښه يي؟

پلار يي وويل: سمده زويه دا خو ډيره ښه خبره ده كمپنئ په همدې كاريګرو چليږي كه دوی نه يي نو كمپنئ به هم نه يي ښه دی چي ددي موضوع څخه دي خبر كړم كه وخت پر تير سوی وای شايد ناوړه پايلي يي درلودلي وای زما خوښه ده واخله دا د تجرئ كيلی دي هر وخت چي مياشت پوره كيدل وركوه يي ځني.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: سمده مننه بابا.

زيد چي کله مازيګر او د رخصـــتيدو وخت ســـو ټول کاريګر راوغوښـــتل او پـه توليدي کمپنۍ کي يي دننه ټولو ته د معاش ورکړې پروسـه شـروع کړه د زيد ملګري به د کاريګر نوم وايه زيد به معاش ورکوئ، په همدې اطاق کي مسـکان هم موجوده وه هغه حســـابونه يي کمپيوټر ته رســـول چي زيد پکښـــي معاش کـاريګرو ته ورکوئ، په اخير کي زيد د خپل جيب څخه پيســـې راوکښلې ملګرې ته يي وويل: اقباله دا پيسې واخله د فروفيسر د کوچنيانو وړکتون ته ورســـه او دا پيســـي يي تحويل کړه د هغو د وړکتون هم مياشـــت پوره ده او دا نوري پيســـې يي ميرمنې ته ورکړه او زما سلامونه هم پر وايه.

مســـکان د زيـد په دې خبره ډيره خوشـــحاله ســـوه چي زيد د فروفيسر د کورنۍ سره کمک کوي.

اقبال وويل: سمده او زما جيب خرڅ.

زيد ملګري ته پيســـې ورکړې ورته وېويل: واخله يو خو ســـتا دا هره ورځ جيب خرڅ هم زه ليونی کړم.

اقبـال وويـل: ليونی يي بيا ولي کړي خو دا دی زه دې هم کـارونه درکوم مفتې خو يي نه درڅخه غواړم.

زيد موسـکی سو بيا يي وويل: سـمده ورسه دا پيسې پر وخت ور ورســـوه د وړکتون مدير ته ووايه چي بخښـــه کوه ســـهار نه وو فارغه چي تحويل کړې مو وای.

اقبال وويل: سمده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروســـته اقبـال ووتـئ او کـاریګر هم یو یو وتـئ او کورو ته تلل مسکان هم کمپنۍ کي ګرځیدل چي پر یو کوچني برقي ماشین یي ســترګې ولګیدې چي کاریګرو چالاند پري ایښــي وو، مســکان کوښــښ وکړ چي هغه بند کړي خو و یي نســوای کولائ، تر څو شېبو وروسته زید ته ورغله او ور ته یي وویل: صاحبه کاریګر دباندي ووتل خو یو ماشـین یي چالاند پري ایښــئ دی ما کوښــښ وکړ چي بند یي کړم خو نه بندیدئ تاسو راسئ ویګورئ.

زید وویل: پیره دار چیري دی؟

مســکان وویل: هغه ویل چي کور ته ســودا وړم ســتاســو د تلو تر وخته بیرته ژر راځم.

زید وویل: افف خدایه دا څه بي عقلان دي ماشین یي چالاند پري ایښئ دی او دوی تللي دي.

وروسته ور ولاړ سو او د ماشین پر خوا دی او مسکان ورغله، کله چي ماشین ته ور ورسیدل نو زید شاوخوا پر وګرځیدئ ځکه دی هم نـه پوهیدئ چي دا څنګـه بنـدیږي یوازي پیره دار پوهیدئ چي ماشینان څنګه بندیږي او چالانده کیږي، زید څو سویچان ور ووهل خو ماشین بیا هم نسو بند، بیا زید مسکان ته وویل: ته هلته ورســه د برق اطاق ته وګوره هلته خو به یي د ســاکټ لین نه یي چي بندیږي.

مسـکان د برق د اطاق پر خوا ور روانه سـول زید په ماشـین کي نور بټنان او ســویچان ور وهل چي بند یي کړي چي یو دم یي پر یو لڅ لین لاس ولګـیدئ او برق ونیوئ، پـه اطـاق کي مســـکـان ولیدل چي نور لینونـه نســـتـه یو لین پـه برق کي دی نو هغـه یي وکښـئ، زید تر لین بندیدو وروسته برق پریښوئ او بي هوښه پر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مځکه ولویدئ، برق بند بند کیدئ مســـکان حیرانه ســـول چي دا ولي نو ځکـه ژر بیرتـه زید تـه ورغلـه چي وېلیدل زید پر مځکه پروت دی نو یي ژر ور وځغســـتل او ویښـــوروئ ورته وېویل: صاحبه صاحبه.

خو زید لا هم بي هوښــه وو بیا مســـکان وښـوروئ ورته وېویل: زیده! زیده!،

خو زید بیا هم ږغ نکوئ او بي هوښـه وو، مسـکان ډیره وارخطا وه بیا یي په ژړا وویل: زیده! زیده کښینه.

خو زید لا هم بي هوښـه وو، مسکان ډیر وژړل بیا ولاړه سوه او په تلوار یي اوبه راوړلي او پر زید یي وپاشـلي، په دي سـره زید په هوښ راغلئ او راکښینستئ، مسـکان ډیره خوشحاله سوه خو لا یي هم تر سـترګو اوښـکي بهیدلي زید چي هغي ته وکتل نو د هغي د اوښکو په لیدو ډیر حیران سو بیا یي په موسکا وویل: څه خبره ده؟

مسـکان نوره هم په ژړا سول بیا ولاړه سول او د تشنابو پر خوا ولاړه، زید هلته ناســـت وو چي په دي وخت کي پیره دار راغلئ زید ته یي وویل: څه خبره وه صاحبه؟

زید په غوسه ورته وویل: بي عقله ماشین دي داغسي چالاند پري ایښئ وو ته وتلئ وي.

پیره دار وویل: صـــاحبه زه وختي ددي ځایه ولاړم چي کاریګر اختـه وه زوی مي نوی زیږیدلئ دی هغـه مریض وو دوا او څـه سودا مي کور ته یوړل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیره دار د عذر په اوریدو زید څه نرم ســـو بیا یي وویل: څه صحي دی ورسه سم یي وګوره چي بند سویدئ که یا؟

پیره دار وویل: سمده صاحبه.

زید د تشـــنابو پر خوا ورغلئ مســـکان لا هم هلته په تشـــناب کي ولاړه وه او ژړل یي زید تر څو شـېبو هلته ورته ولاړ وو بیا یي دروازه ور وټکول او ورتـه وېویل: اغلي خیریت دی هیڅ خبره نه ده راڅه کور ته ناوخته کیږي زه به دي ورسوم.

تر څو شـېبو وروسـته زید دفتر ته ولاړئ خپل شـیان یي ټولول د تلو تیارئ یي نیوئ، مسکان ارامه سول مخ او لاسونه یي پریولل او بیا دباندي راووتل، زید هم خپل شـیان او د مســـکان دســتکول راواخیستل او دباندي راووتئ او دستکول یي مسکان ته ورکړ او دواړه دباندي ووتل، دباندي زید مســکان ته وویل: ته دلي ودریږه زه به موټر د پارکینګ څخه راوباسم.

مسکان په ژړغوني ږغ ورته وویل: ته تکلیف مکوه زه تلای سم کورته.

زید وویل: یا هیڅ تکلیف ندئ زه هم هغې خواته ځم.

مسکان وویل: سمده.

کله چي زید موټر راویســـتئ نو مســـکان موټر کي ور ســـره کښینستل او د مسـکان د کور پر طرف روان سول، مسکان ډیره پریشـــانه وه د زید خواته یي هیڅ نه کتل زید به کله کله هغې ته وکتل چي د هغې پریشـــاني به یي ولیدل نو د هغې پر بیرې به موســکی ســو زید به د هغې څخه د لارې پوښــتنه کول چي کمي خواته ولاړ ســم مســکان به په کرار او زهیره لهجه اشــاره ورته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول چي داســـي درځه، تر څو شـــېبو وروســـته د مســـکان کور راورسیدئ مسکان زید ته وویل: بس همدلته يي ودروه.

زید موټر ودروئ مســـکان د کښـــته کیدو پر وخت زید ته وویل: مننه.

زید پوه سو چي مسـکان بیریدلې ده نو ځکه يي نور څه نه وویل صــــرف يي کوچنی مننـه وکړه زیـد ورتـه وویـل: د منني وړ نده اغلې.

مسـکان کښته سول او کور ته روانه سول کله چي زید روان سو نو مسـکان د شا لخوا ورپسي څو شېبې کتل چي زید يي د سترګو پناه سو بیا کورته ننوتل، کله چي ماښـام سو زید پر بام ناست وو چای يي څیښـــلې تر څنګ يي په کمپیوټر هم مصـــروفه وو چي زنـګ ورتـه راغلئ، زیـد د مصـــروفتیا په خاطر تر څو شـــېبو وروســـتـه موبـایل راپورتـه کړ چي ورتـه وېکتل نو د مســـکان پخوانی نمبر وو چي دده ســـره يي خبرې پر کولې، زیـد ژر کمپیوټر پر میز کښـیښـوئ او تلیفون يي اوکې کړ او په تلوار يي ورته وویل: سلام حیاء!

خو د مســـکان لخوا جواب نه ورکول کیدئ زید بیا ورته وویل: حیاء زما اواز اورې؟

مســـکان ژړل او د زید خبرو ته يي غوږ نیولئ وو، زید د هغې ژړا واوریدل بیا يي وویل: حیاء تـه ژاړې؟ خیریت خو بـه يي؟ هې لیونی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان تر څو شیبو وروسته په ژړا ورته وویل: ستاسو د کمپنۍ پیره دار دباندي نورو خلکو ته اوس ویل چي ته برق نیولئ وې ما واوریدل.

زید موسکی سو بیا یي وویل: یا هغه دومره د پریشانۍ خبره نه وه.

مسکان ورته وویل: ولي هغه د بیطرۍ برق وو چي وایي دومره د پریشانۍ خبره نه وه پر ځان پام ولي نکوې؟

زید بیا په موسکا وویل: نو خو ته نه وې چي پام دي راباندي کړی وای.

مسکان وویل: بس سمده زما سره نور خبرې مکوه بي عقله.

زید وویل: پوهیږې حیاء چي دا څو ورځي پر ما څنګه تیرې سوې چي تا تلیفون بند کړئ وو سم مرګ وو راباندي.

مسکان د نازه وویل: ښه وسو دا مي سزا درکول چي سم سې.

زید وویل: حیاء مړ مي که خو بیا داسي سزا مه راکوه چي په یوه ښار کي یو خو لیدلای در سره نسم شتون دي احساسوم خو لمسولای دي نسم فکر کوم ته ماته ډیره نږدې یي خو لیدلائ دي نسم ولي داسي احساس کوم لکه د ډیره پخوا چي مي در سره خپلوي وه ولي داسي احساس کوم چي زما ژوند په تا پوري تړلئ دی........

د زید عملیات خلاص سول ډاکتر نرسانو ته وویل: شیان نور سره ټول کړئ،،

نرس وویل: ولي ډاکتر صاحب دده عملیات خو لا تر اوسه نه دي بشپړ سوي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر وویل: د زهرو یي ډیر وخت کیږي چي خوړلي یي دي ټول بدن ته جزب سویدي دده ژوندی پاته کیدل ناممکین دي نو ښه به دا وي چي پاته څو ساعتونه د کورنۍ سره تیر کړي.

وروسته نرسانو شیان ټول کړل ډاکټر دباندي ور ووتئ، د ډاکټر په لیدو ټول د هغه مخته ورغله د زید پلار وویل: څنګه سو ډاکټر صاحب د زید زوی عملیات مي؟

ډاکټر ورته وویل: سلطانه د اوس لپاره خو زید ښه دی خو زه ډیره بخښنه غواړم چي دا وایم چي ستاسو زوی به یوازي د یو څو ساعتو لپاره ژوندی وي.

ددي په اوریدو ټول ډیر حیران او حواس یي د لاسه ورکړل او ټول په ژړا سول، د مسکان بدن په ریږدیدو سو هغې خو د اوله خپل حواس د لاسه ورکړي وه او ژړا یي د ډیره غمه وچه سوې وه، د زید پلار وویل: دا څه وایي ډاکټر صاحب زه نغواړم زید زوی مي د لاسه ورکړم ته همدا اوس تر ټولو تکړه ډاکټر راوغواړه چي هر چیري وي او هر څومره مصرف کوي.

ډاکټر وویل: سلطانه زه ډیره بخښنه غواړم که د ټولې نړۍ ډاکټران راوغواړي هم فایده نکوې چي ټول مال و دولت دي مصرف کې هم کمه پایله نه ورکوي دده د زهرو ډیر وخت کیږي چي خوړلي یي وه ټول بدن ته جزب سویدي ده فکر کوم چي د یو څه یا د یو چا لپاره یي ځان تر ډیره حده کنټرول کړی وو که نه ډیر وخت مخکي به لویدلئ وای.

د زید پلار پر سر لاسونه ونیول بیا یي وویل: یا خدایه دا څه اورم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ډاکټر وویل: سـلطانه تاسـو حوصـله وکړئ زید څو شـېبو وروسته په هوښ راځي تاسو ور سره لیدلئ سئ د تقدیر فیصلې نه اوړي.

تر څو شېبو وروسته زید په هوښ راغلئ هوښ ته په راتلو سره سم یې د مسکان مسکان نوم یادوئ، نرسان هغه ته غوږ سول بیا یو نرس دباندي ور ووتئ وېویل: په تاسو کي مسکان څوک ده؟

ټولو مسـکان ته وکتل نرس وویل: مریض سـتاسـو نوم یادوي نو ښه به دا وي چي تاسو اول ور سره ووینئ.

مســـکان د عملیات اطاق ته ورغله او د زید تر څنګ ودریدل، زید چي کله سـترګي خلاصـي کړې نو مسـکان یي ولیدل د هغې په لیدو موسـکی سـو مسـکان په اوښـکو ډکو سـترګو وویل: ولي دي داسي وکړه؟

زید په سـخت اواز وویل: مسـسـسـکان ما خو درته ویلي وه چي زما ژوند په تا پوري تړلئ دی.

مسـکان تر څو شېبو وروسته وویل: تا زما سره کړې وعده ماته کړل زه به دي هیڅکله ونه بخښم.

زید وویل: مسـکان زه تا نه ملامتوم ځکه ما هغه څه غوښتل چي را رسیدل یي ناممکینه وه او تا په اړیکو پاللو کي کمزوره هم نه بولم ځکه تا د نه پاللو سـبب درلودئ خو ما ته هغه دنیا خوند نه راکوي چي تـه پکښـــي د بل چا یي زه بـه په هغه دنیا کي درته انتظار کوم.

مسـکان د زید تر څنګ کښینستل د هغه لاس یي په خپل لاس کي ونیوئ او مچ(ښـګل) یي کړ بیا په ژړا د اطاقه او بیا د روغتونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووتل او د کور پر طرف روانه سول، کله چي مسکان ولاړه نو د زید پلار او ورونه اطاق ته ورغله........،

بیا زید وویل: حیاء زه اوس سم سوی یم په الله باور وکړه.

مسکان وویل: پوهیږم.

زید وویل: نو بیا ولي نه راسره ویني.

مسکان وویل: د تقدیر فیصلې دي که نه ما به یوه دقیقه هم ستا څخه لیري نه وای تیره کړې.

زید وویل: زه دي په دي نه مجبوروم حیاء شاید ته ددې لپاره یو سبب ولرې خو زه به رب ته دعا کوم چي موږ ژر سره یو ځای کړي........،

د زید د خبرو په جریان کي مسکان د ځان سره فکر کي وویل: ناممکینه ده زیده زه به بیا دعا کوم چي رب مو په هغه دنیا کي ژر تر ژره سره یو ځای کړي په دي دنیا کي به مو نصیب سره ونه سي.

تر څه خبرو وروسته مسکان وویل: ډاکتر ته ولاړې؟

زید وویل: یا هلته کمپنۍ کي دې وخت کي یو همکاره هم وه هغې ژر ساکیټ وکښېږ د برقه څخه نو ځکه ډیر وخت یي نه یم نیولۍ.

مسکان وویل: بیا هم ډاکتر ته ځان ور ښکاره کړه خدای نکړه وروسته بیا تاوان درته ونکړي شاید اوس یي زخم پټ وي.

زید وویل: سمده سبا ته به ان شاءالله ورسم.

مسکان وویل: سمده چي بیا دي هیر نسې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا مسـکان وویل: زیده نور بیده سـه ناوخته دی سـتړی سـوی به یې.

زید وویل: سمده خو خبره واوره!

مسکان وویل: ښه ووایه.

زید وویل: مینه در سره لرم.

مسکان موسکۍ سوه بیا یي وویل: بیده سه لیونیه.

زید په خندا وویل: سمده ښه شپه.

مسکان هم وویل: ښه شپه.

مسـکان چي کله خپل بیستري ته ولاړه نو د زید او خاوند په فکر کي سـول تر ډیره بیده نسـوه خو کله چي سـهار کیدو ته سـاعت وخت پاته وو بیده سـوي وه خو د سـهار د اذانو سـره بیرته راکښـینسـتل، چي دباندي یي وکتل نو خاوند یي پر لمانځه ولاړ وو او په ډیري عجزۍ سره یي لمونځ کوئ، مسکان تر څو شېبو هغه ته کتل وروسته دا هم ولاړه اودس یي وکړ او د لمانځه لپاره یي تیارئ ونیوئ، کلـه چي لمر راوختئ تر نـاشـتي وروسـتـه مسـکان دفتر ته ولاړه چي وېکتل نو زید ډیر خوشحاله وو دا هم موسـکۍ سـوه بیا یي عایشـي ته سـلام ووایه او تر څنګ یي کښینستل عایشي ورته وویل: ښاغلی خو خورا نن خوشحاله دی چي څه پیښه ده؟

مسکان وویل: ښاغلی دي خدای داغسي خوشحاله لري پروند یي سخت وهم او مرګ راباندي تیر کړڼ.

عایشي وویل: ولي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: د برق لین ته یي لاس ور وړئ وو هغه نیولئ وو زه چي باندي راغلم نو بي هوښه پروت وو ما فکر وکړ چي خدای نکړه مړ سوی دی سخت مي وژړل خو چي کله مي اوبه باندي وپاشلې راکښینستئ او زه یي د ژړا په حالت کي ولیدلم.

عایشې وویل: نو درباندي پوه سوئ خو به نه یي چي تا ور سره په تلیفون کي خبرې کولې؟

مسکان وویل: یا نه دی پوه سوئ ده فکر کوئ چي زه بس داغسي د ښځولۍ په خاطر وبیریدم نو ځکه پوه نسو.

بیا مسکان وویل: عایشې هغه اوس ډیر سم سویدئ تر پخوا.

عایشې وویل: هغه څنګه؟

مسکان وویل: پروند چي دی بي هوښه سوئ وو نو زه ډیره نږدې وم ورته خو ده چي ولیدلم ژر یي مخ راڅخه واړوئ او زما د غېږ څخه یي سر پورته کړ وروسته یي تر کوره هم ورسولم بیا یي هم پر ټوله لار هیڅ ونه ویل او نه یي هم زما خواته کتلې دي.

عایشې وویل: هو ما ته هم څه ناڅه معلومیږي چي سم سویدئ.

عایشې او مسکان خبرې سره کولې چي د زید د خپله دفتر څخه په مسکان کي فکر سو بیا یي د مسکان د تیري ورځې ژړا ور پیاد سول چي دده د بي هوښۍ پر وخت یي ژړل وروسته د تیر ماښام د حیاء ژړا ور پیاد سول بیا د خدمتګار خبره ور پیاد سول چي کله په اول وار مسکان د زید اطاق ته په غلطۍ ورغلې وه چي خدمتګار ورته وویل: د مشر صاحب د دفتر څخه یو انجلۍ راغلې وه د خالد صاحب پوښتنه یي کول ما د خالد صاحب اطاق

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ور ښــــولۍ وو او دا دلتــه پــه غلطۍ کې راغلې وه، زید پر دې شـکي سو چې داسـې نه مسکان حیاء وي، کله چې تفریح سوه نو مســکان دباندې د کمپنۍ پارک ته ووتل زید په هغې پســې وو او حیاء تـه یې زنـګ ور وهۍ خو د هغې تلیفون بند وو، مســـــکان غوښتل چې زید ته زنګ ووهي خو عایشې ورته وویل: مسکان ودریږه!

مسکان وویل: څه خبره ده؟

عایشې وویل: هلته وګوره زید شاید په موږ پسې ګوري.

مســکان تلیفون دســتکول ته واچوۍ او د عایشــې ســره په باندار مصـروفه سـول. زید څو شیبې شـاوخوا وکتل وروسـته ولاړۍ د دفتر خواته عایشې او مسکان ورته کتل چې دی ولاړۍ، وروسته مســـــکان تلیفون راوکښـــــۍ او زنـګ یې ور ووهلۍ کله چې زید اوکې کړ نو تر روغبړ وروسته مسکان ورته وویل: د ږغه څخه دې داسې معلومیږي لکه په ما پسې چې ګرځیدې که څنګه زیده؟

زید په موسـکا وویل: هو زه دلته زموږ پر یوې همکارې شـکمن سوم ما فکر کوۍ چې هغه به ته یې.

مسکان عایشې ته اشاره وکړه چې زید رښتیا هم په موږ پسې وو بیا یې زید ته وویل: ښه ته بیا په انجونو پسي یې؟

زید وویل: یا په پســــې نه یم مازې مې کتل چې هغه خو به ته نه یې.

بیـا زید وویل: حیـاء بـاور وکـه اوس مې بیلـه تا په زړه کې بل د هیچا لپاره ځای نسته او نه به هم پیدا سې.

مسکان اوږده ساه واخیسته بیا یې وویل: زیده زه ستا وړ نه یم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: حياء داسـي مه وايه که ته ووايي زه سـتا سـره په هغه ډول ژوند کوم هر رکم چي ستا خوښ يي په هم هغه ډول.

مسکان وويل: زيده زه کمزوري لرم.

زيد وويل: څنګه کمزوري؟

مســـکان وويل: خير اوس يي پريږده ته دا راته ووايه چي ډاکټر ته ولاړې که يا؟

زيد وويل: حياء ته پوهيږې چي ته نه راســـره ويني نو پر ما څه تيريږي؟

مسکان وويل: پوهيږم زيده خو ته بايد ما درک کړې.

زيد وويل: ســـمده زه به وګورم چي ته څنګه په ما ځان نه ويني که مي هر څه په ځان وکړه بيابه مي نه ملامتوې.

مسکان وويل: زيده ليونی کيږه مه.

زيد وويل: ته مي دې ته مجبوره کوې چي داسي وکم.

مســـکان وويل: که دې څه وکړه زيده قســـم درته کوم چي بيا به هيڅکله در سره ونه وينم.

زيد تليفون بند کړ څه يي ونه ويل مســـکان ډيره پريشـــانه ســـوه عايشې وويل: څه پيښه ده؟

مســـکان وويل: زيد وايي که دې راســـره ونه ليدل په ځان يو چم کوم.

عايشې وويل: دا تا خطاباسي هيڅ لا نکوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: عایشې دا لیونی زه پیژنم ډیر ضدي دی حتماً یو څه کوي افف خدایه نه پوهیږم څه وکم.

مسکان او عایشه بیرته دفتر ته ولاړې مسکان په زید پسې کتل هغه دننه په خپل دفتر کې وو، مسکان به هغه ته د سترګو تر بغلو کتل بیا یې فکر وکړ چې د زید نظر به د ځان څخه واړوم چې زه حیاء نه یم نو ځکه یې تلیفون د دستکول څخه راوکښئ او خپل خاوند ته یې زنګ ور ووهلئ تر روغبړ وروسته یې وویل: زه دفتر ته رالم هلته پر میز زما کمپیوټر پاته سوی وو اوس مې ډیر تېنګ ورته ضرورت سو که ته فارغه یې نو یواري یې دفتر ته راوړه.

خاوند یې وویل: سمده زه یې ان شاءالله په یو څو دقیقو کې در رسوم.

مسکان تلیفون بند کړ زید ته یې وکتل بیا په خپل کار اخته سول تر څو شیبو وروسته یې خاوند زنګ ور ته راووهلئ ورته وېویل: مسکان زه د دفتر مخته ولاړ یم.

مسکان وویل: چوکیدار ته ووایه چې زه د مسکان خاوند یم بیا راسه دننه.

خاوند یې وویل: سمده.

تر څو شیبو وروسته یې خاوند دننه دفتر ته راغلئ او مسکان ته یې کمپیوټر ورکړ، مسکان قصداً خپل خاوند د ځان سره څه مصروفه کړ چې د زید ورته پام سي چې همداسې هم وسوه د زید پام مسکان او خاوند ته ور واوښتئ،زید حیران سو چې دا یې څه دی چې مسکان داسې په مینه ور سره خبرې کوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مســـکان د زید خواته وکتل وېلیدل چي زید دا او خاوند ولیدل بیا یي خاوند ته وویل: ښــه ســمده ته ولاړ ســه او د زحمته دي ډېره مننه.

وروســته د مســکان خاوند روان ســو زید چي هغه ســم ولیدئ نو وي پیژندی چي دا هغه سـړی دی چي ده د هوټل مخته موټر دده د موټرسیکل سره ټکر کړئ وو چي زید یي اخلاقو او ښه رویې ته حیران ســوئ وو، کله چي هغه ووتئ مســکان زید ته کتل چي زید چوکیدار ته زنګ ور ووهلئ ورته وېویل: دا سړی څوک وو چي دفتر ته راغلی وو؟

چوکیدار وویل: دا د مسکان اغلي خاوند وو.

زید تلیفون بند کړ او څو شـــېبې حیران پاتـه وو بیـا یي پلار ته زنګ ور ووهلئ ورته وېویل: بابا چیري یي؟

پلار یي وویل: در روان یم دفتر ته زویه ولي خیریت خو به یي؟

زید وویل: هو بابا خیریت دی یو څه مي پکار وي.

پلار یي وویل: سمده زویه دا یم در روان یم.

تر څو شـېبو وروســته د زید پلار رالی او د زید ســره یي ولیدل زید ورتـه وویل: بـابـا پـه کمپنۍ کي لږ کار دی زه هلته ځم او دا یو څـه لاربښـــوونې دي مـا کـاپي کولو تـه ورکړیدي یو څه کاپي ســویدي لږ پاته دي چي ټول کاپي ســول بیا یي مســکان اغلي ته ورکـه چي کمپنۍ ته یي راوړي هلته به یي ښـــځینه کاریګرو ته ور وښیي.

پلار یي وویل: سمده زویه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته زيد ووتئ مسکان هم چي کله د زيد ورته شا سول نو پسي وبکتل او فکر يي کوی چي زيد چيري ولاړئ ډيره اندينمنه سول بيا يي څه اسناد واخيستل او د زيد د پلار دفتر ته ورغله ورته وبويل: صاحبه زيد صاحب چيري ولاړئ دا يو څه اسناد وه بايد يو څو مشتريانو ته يي استولې وای.

د زيد پلار وويل: هغه کمپنۍ ته ولاړئ لوريږ او دا پرينټر ته پراته کاغذونه يي غوښتې وه بايد چي تاسو يي ور وړئ هلته به ښځينه کاريګرو ته تشريح ورکړئ.

مسکان يو څه خوشحاله سوه چي بيا زيد ته نږدي کيږي او پر هغه څارنه کولای سې چي داسې نه څه وکړي نو وبويل: سمده صاحبه ولي نه.

مسکان هلته ورته انتظار سوه کله چي ټول کاغذونه کاپي سول نو مسکان واخيستل او د کمپنۍ پر خوا روانه سول هلته چي ورسيدل نو وبليدل چي زيد د کمپنۍ په اطاق کي دی، د مسکان زړه هوسا سو بيا دننه ورغله او تر سلام وروسته يي ورته وويل:صاحبه دا کاغذان صاحب ويل چي ده ته يي ورکړه.

زيد وويل: هو ورسه د ښځينوو په ځای کي ټولې کاريګرې درته منتظر دي هغو ته يي تشريح کړه اسانه دي لږ تشريح ته ضرورت لري.

مسکان وويل: سمده.

وروسته مسکان د ښځينه کاريګرو ځای ته ورغله او هغو ته يي لاربښوني شروع کړې تر څو دقيقو هلته وه وروسته چي معلومات خلاص سول نو مسکان ټولو ته اجازه ورکړه چي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوري تلای سئ هغوی تولې ولاړې، په کمپنۍ کې هیڅوک نسوه پاتـه د مســـکان کـاغذان په لاس کې وه د زید د اطاق خواته ور روانه سـوه کله چې اطاق ته ورسـیدل نو وېلیدل چې زید پر میز سـر ایښـی دی چاکو یې بغلته پروت دی او پر میز وینې بهیدلې دې، ددې حالت په لیدو د مســکان بدن ریږد ونیوئ کاغذان یې د لاسه ولویدل او کرار کرار او په ریږدیدلې پښو د زید خواته ور روانه سوه کله چې هغه ته ور ورسیدل نو د زید سر یې په لاس کې ونیوئ او په ریږدیدلې او وارخطا ږغ یې وویل: ززز‌یده!

خو کله چې یې زید سره وښوروئ او یقین یې وسو چې زید مړ سویدئ نو پر ځنګنو سوه او چیغې یې کړې او په چیغو کې یې د زید نوم وایه، په دې وخت کې چوکیدار راوځغسـتل غوښـتل یې چې اطاق ته راننوځي چې زید سـر راپورته کړ او هغه ته یې په خندا اشـاره وکړه چې بیرته ولاړ سـه! چوکیدار بیرته ولاړئ زید بیا خپل سـر پر میز کښـیښـوئ او د مســکان ژړا ته یې غوږ ونیوئ، مسـکان تر څه ژړا وروسـته چپ سـول او بیا یې د ځان سره وویل: زیده! زما په سبب دا هر څه وسول که ما ستا غوښتنه منلې وای نو دا هر څه به نه کیدل نو زه هم نور ژوند نه غواړم.

مســکان پر میز پروت چاکو پورته کړ کله چې یې ځان په وهئ نو زید یې لاس ونیوئ، مســکان ډیره حیرانـه سـول چې زید ژوندی دی، زید چې کله د مســکان لاس ونیوئ نو تر څو شـېبو وروسته په خندا سو او چاکو یې د مسکان د لاسه وایستئ پر میز پرتو کیچپو یې ګوته ولړل او خولې ته یې ویوړل او ویزبیښل بیا یې مســکان ته وویل: ما خو درته ویلې وه چې زه به وګورم چې تـه څنګه پـه ما ځان نـه وینې دا دی زه پـه خپل پلان کې کامیابه سوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مسکان تر سترګو اوښکې رواني وې بیا یي زید پوري وخندل او ورته وېویل: بي عقله په هغه مســـخرو دا رکم مســـخرې څوک کوي دا که یوار زما زړه دریدلئ وای؟

زید په موســـکا وویل: نه دریدئ ځکه ما خدای ته دعا کړیده چي خدای ماته ستا څخه مخکي مرګ راکړي.

مسکان وویل: بس چپ یي که!

تر څو شــېبو ژړا وروســته مســکان بې اختیاره د زید غیږ ته ور ولویدل او لاســـونــه یي بـانـدي راوګرځول تر ډیره یي ژړل خو وروسته یو دم ارامه او حیرانه سوه او بیا د زید څخه لیري سوه وروسته د اطاق څخه په ځغاسته ووتل او ولاړل، زید په مسکان پسي نارې کړې خو مسکان ونه دریدل او کور ته ولاړل زید ډیر حیران وو چي مسـکان ولي داسـي وکړه خو بیا پوه سـو او وریاد ســـوه چي مســـکان د خاوند په ســـبب دده څخه ولاړه زید تر څو شېبو وروسته پریشـانه پر چوکۍ کښینستئ او د مسکان په فکرو کي ســـو، کله چي ســـبا ته زید دفتر ته راغلی نو مســـکان ته په انتظار ســـو ټول کارکونکي راغله خو مســـکان رانغله زید ډیر پریشـانه وو تر ډیرو فکرو وروسته یي د عایشې د میز تلیفون ته زنګ ور ووهلئ عایشــې تلیفون اوکې کړ تر سـلام وروسـته زید وویل: عایشې ستا ملګرې چیرې ده ولي نن نه ده راغلې؟

عایشې وویل: نه پوهیږم صاحبه.

زید وویل: تا تلیفون ندی ور سره کړئ؟

عایشې وویل: یا صاحبه.

زید وویل: ته یي ماته نمبر راکړه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشې د مسکان نمبر ورته ووایه زید زنګ ور ووهلئ کله چي مسکان تلیفون پورته کړ نو وېلېدل چي د زید نمبر دی تر څو شېبو فکر وروسته یي اوکې کړ تر روغبړ وروسته زید وویل: مسکان دفتر ته ولي نه یي راغلې؟

مسکان وویل: نه پوهیږم.

زید وویل: زما څخه خوابدې یي؟

مسکان وویل: یا هغسې خبره نه ده.

زید وویل: نو څه خبره ده؟

مسکان وویل: زیده ته پوهیږې چي زه واده سوې یم زه تاته مینه نسم درکولای هلته تاته په نږدې اوسیدو نغواړم چي هم ځان او هم تا خواشینی کړم چي سره لیري یو یو څه به مو خواشینې کمه یي.

زید وویل: مسکان داسي مه وایه زه ستا څخه لیري ژوند نسم کولای.

مسکان وویل: زیده زما خاوند زما سره ډیره مینه لري هغه ډیر ساده دی زه د هغه د مینې او سادوالي څخه ګټه نه پورته کوم که هغه خبر سې چي زه ستا سره مینه کوم باوري یم چي د هغه به د ډیره غمه زړه ودریږي زه د هغه سره چم نسم کولای ما وبخښه زیده پر دې دنیا خو مي په نصیب نسې کیدای په اخیرت کي به د ربه یوازي تا غواړم.

زید تر څو شېبو فکر وروسته وویل: زه ستا د خاوند سره مخ سوی یم د هغه سادوالی او اخلاق راته معلوم سویدي داسي نه د هغه سره په چم کولو الله موږ ته په قهر سې زه به هم دعا کوم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې دنيا کي خو مو نصيب سره ونسو چي الله مو په هغه دنيا کي ژر تر ژره سره يو ځای کړي خو مسکان ته دې وظيفې ته راځه زه وعده درکوم چي زه به ستا سره د امکان تر حده نه مخ کيږم.

مسکان وويل: سمده درځم.

سبا ته زيد د مسکان په تمه وو چي تر څو شيبو وروسته مسکان دفتر ته راغله ټولو ته يي سلام ووايه، زيد د هغې په ليدو ډير خوشحاله او موسکی سو وروسته يي پرده بنده کړه تر څو مسکان دی ونه ويني او دی مسکان ونه ويني، مسکان د زيد د دفتر خواته وکتل وېليدل چي زيد پرده بنده کړيده وروسته په خپل کار مصروفه سول، وختونه تيريدل زيد به هره ورځ مسکان ته په تمه وو کله چي به هغه راغله بيا به يي د کلکين پرده بندول د زيد د پرمختګ فيصدي کرار کرار راکښته کيدل ټوله ورځ به يي فکر په مسکان کي وو کار ته يي هيڅ زړه نه کيدی، يوه ورځ په دفتر کي غونډه جوړه وه د نورو کارکونکو ترڅنګ زيد او مسکان هم ناست وه، د زيد د پلار شريکانو ويل چي زموږ مشتريان يو وار بيا زموږ د توليداتو رانيول څه ناڅه کم کړيدي سبب يي تاسو څه بولی؟

ټولو کارکونکو خبري وکړي خو زيد څه نه وويل او سر يي کښته نيولی وو لاندي يي کتل په فکرو کي ډوب وو د زيد د پلار يو شريک وويل: زيده تا په دې اړه څه نه وويل.

زيد د پلار د شريک خبره نه واوريده او همغسي په فکرو کي ډوب وو بيا پلار ور ناره کړه: ززيده!

زيد د پلار په لوړ اواز خبر سو بيا يي وويل: ها بابا.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار يي حيران سو بيا يي وويل: څه در سويدي زويه؟

زيد وويل: هيڅ نه بابا.

پلار يي وويل: سـليم وايي چي زموږ د توليداتو بازار يو وار بيا راکم سويدئ په دې اړه ته څه وايي؟

د زيد فکر لا هم نه وو پر ځای مسـکان پوهيدل چي د زيد فکر په دې کيدی او د کمپنۍ د توليداتو بازار چي کم سـويدی هم يي سبب زيد دی مسکان پوهيدل چي زيد څه نسي ويلای چي پلار يي ورته په قهر نسـې نو ځکه يي وويل: وبخښـه صـاحبه زه ووايم؟

د زيد پلار وويل: هو مهرباني.

مسکان وويل: کله چي زموږ توليدات مخته ولاړه نو مقابل طرف زموږ پر ضـد د خپلو توليداتو نرخونه راکم کړل تر څو خلک د دوی توليدات په ارزانه بيه رانيسـې او موږ تر پښـو واچوي نو بايد موږ هم د څه وخت لپاره د خپلو توليداتو نرخونه راکم کړو په داسـي کولو سـره به مقابل طرف تر ډيره وخت په تاوان کي وي يا به هم پخپل سـر سـره خپل توليدات بازار ته وړاندي کوي او وروسته به دوی د يو لوی تاوان سره مخ سي مجبوره دي چي خپل توليدات بيرته په لوړه بيه بازار ته وړاندې کړي په داسـي کولو سـره به يوار بيا زموږ مشـتريان زيات سـي او د دوی د توليدات بازار به کم سي.

د زيد پلار وويل: افرين ډير ښه نظر دی همداسي به کړو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا سلیم وویل: زیده! نن سبا تاسو هم خپل کار ته سمه پاملرنه نکوئ هیله ده په ځان کي مو تغیر راولئ او خپل کار ته متوجې و اوسئ!

تر غونډې خلاصیدو وروسته ټولو کارکونکو غوښتل ووځي نو ټول ولاړ سول او ووتل د زید پلار چي کله وتئ نو زید ته یي څه په غوسه وکتل، زید یوازي د غونډو په اطاق کي پاته سو نور ټول ووتل تر څو شیبو وروسته زید ډیر احساساتي سو یو دم یي میز ته لغتي کش کړې او چوکیانې یي سره وغورځولې، دباندي د میزو په ږغ مسکان عایشه او ټول ډیر حیران سول او د غونډو د اطاق خواته یي کتل خو چا جرأت نسوای کولای چي ورسي تر څو شیبو وروسته مسکان د اطاق خواته ورغله چي دروازه یي خلاصه کړل نو وېلیدل چي زید لاندې ناست دی شاوخوا یي د مات سوي ګیلاس هنداري پرتي دي او د زید تر یو لاس وینې بهیږي، مسکان ډیره حیرانه وه وروسته ورغله او د زید لاس یي په لاس کي ونیوئ غوښتل وینې سوئ ځای یي ور وتړې خو زید لاس ځني کش کړ او بل طرف ته یي وکتل، مسکان بیا لاس ټینګ ځني ونیوئ او خپل د پوړنې څخه یي یو ټوټه څیرې کړل او د زید لاس یي ور وتړئ او په خوابدتیا ځني ووتل، زید د مسکان په پوړنې خپل تړل سوي لاس ته وکتل تر سترګو یي اوښکې وبهیدي د مسکان پوړنی یي مچ(ښکُل) کړ.

مسکان چي کله بیرته خپل ځای ته راغله نو ډیره پریشانه وه خپل لاسونه یي پر سر نیولي وه لاندي یي کتل چي عایشې یي پر اوږې لاس ور ونیوئ بغلته یي کښینستل ورته ویویل: مسکان ښاغلی بیا پر څه شي دردیدلی وو؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسـکان اوږده سـاه واخیسـتل بیا یې وویل: نه پوهېږم څه وکم او پایله به مو څه یي؟

عایشـې وویل: مسـکان فکر کوم ښـاغلی به بیا تیر وخت ته ولاړ سي.

مســکان وویل: دی خو به ځي چي ځي ترڅنګ به یې زه هم ور سره تللې یم.

سـباته زید دفتر ته نه راغلئ بیده وو مسـکان ورته په تمه وه خو زید د ورځې تر پایه نه راغلئ مسکان ډېره پریشانه وه خو د سبا په تمه سـوه خو سـبا ته هم زید معلوم نسـو دریمه ورځ هم معلوم نسـو، مسـکان چي کله په دریمه ورځ کور ته تله نو ټېکســې ته وختل کله چي ټېکســې څه مخته ولاړه نو د مســکان سـترګې پر زید ولګېدې چي څه بل رکم روان وو او په پارک ننوتئ، مسکان ټېکسیوان ته وویل: وروره موټره ودروه!

کله چي موټر ودریدئ نو مســکان کښــته سـول او پارک ته ور ننوتل کله چي څه مخته ولاړه نو زید یې ولیدئ چي پر یو چوکۍ ناسـت دی او زیات ټوخیږي او د ډېره ټوخې یې مخ سـور سـوی وو، مسـکان د زید خواته ورغله کله چي هغه ته ور ورسـیدل پر اوږه یې لاس ور کښیښوئ ورته وېویل: زیده!؟

زید د ټوخې په حالت کي مســکان ته وکتل وروســته یې مخ ور څخه واړوئ بیا مسکان وویل: زیده! ته خو به ښه یې؟

زید د ټوخې په حالت کي د هو په اشـاره سـر وښـورروئ چي سـم یم، بیا مسکان ولاړه زید ته یې اوبه راوړې کله چي زید وڅیښلې او څه سم سو مسکان ورته وویل: څه در سویدي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په موسکا او د نشې په حالت کې وویل: هلته څو کسان ناست وه په سګریټو کې یې نشه راکړه.

مسکان په دې سره ډیره حیرانه سول بیا یې په حیرانتیا وویل: څه؟ تا نشه کړیده؟

زید وویل: هو.

مسکان په غوسه ولاړه سوه او د هغو خلکو پر طرف ورغلل کله چې هغو ته ور ورسیده نو هغوی په سګریټ څکولو مصروف وه مسکان هغو ته وویل: اې بې عقلانو کوڅه ډبو تاسو خو په دې نشو خپل دنیا او اخیرت خراب کړیدي نو د نورو دنیا او اخیرت ولې ور خرابوئ؟

د نشیانو څخه یوه وویل: خو ده ویل چې سخت پریشانه او غمجن یم مور ورته وویل راسه دا سګریټې څکول دې غمونه لیري کوي چې وبڅکوې د دنیا تر ټوله خوشحاله انسان به سې.

مسکان بیا په غوسه وویل: چپ سه بې عقله!

نشیان ولاړ سول یوه یې د مسکان پر طرف ور روان سو په غوسه یې مسکان ته وویل: ستا خوله ډیره تیزه چلیږي ستا خو....

هغه نشیي غوښتل مسکان په چپلاخه ووهې چې په دې وخت کې زید پر راوځغستل او هغه یې پر مخ په سوک ووهئ او هغه نور نشیان یې هم سره پورې وهل او وېغورځول هغو ټولو وځغستل او ولاړل، مسکان هم غوښتل چې ولاړه سي خو زید تر لاس ونیول.

مسکان په غوسه وویل: زما لاسه ایله که!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد وويل: مسکان هيله کوم.

مســـــکان بيرتـه د هغـه طرف تـه مخ واړوی او په ژړا يي ورته وويل: ولي مي په داســي کړونو د ژوندده دوږخ را جوړوې د کله چي مي ژوند ته راغلی يي ژوند مي نـا ارامـه ســـويدی پـه هر لحظه کي ستا په ياد کي سوځل کيږم.

زيد په ژړغوني اواز وويل: مســـکان! زما په واک کي ندي څه وکم ته شـايد ددي حالاتو سـره مبارزه وکولای سـې خو زه ورته مات يم دې حالاتو ته.

مسـکان وويل: چي مبارزه ونکړو بله لار نلرو زيده! څکه تقدير همدې لارې ته درولي يو چي نه مختته تلای ســو نه شـــاته زه خاوند ته په دوکي ورکولو تا نسم تر لاسـه کولای که مي داسـي وکړه نو الله به راته په قهر ســي او ســتا ددې مشــکلاتو څخه د خلاصون يوه لاره دا ده چي زه نور ستا سره نه مخ کيږم.

زيد وويل: يا مسـکان داسـي مکوه زه ستا مشکل درک کولای سم خو زما د سترګو مه پناه کيږه خير دی.

مسـکان په ژړا وويل: زه سـتا په خاطر وايم زيده زه خو حالات زغمم چي په هر حالت کي يم خو زما سره ستا فکر دی.

زيد وويل: يا زما فکر مکوه خو زما څخه مه ليري کيږه.

مسـکان وويل: سـمده په يوه شـرط هغه دا چي ته به د پخوا پڅير کيږې بيرته به خپلي وظيفي ته ځې او په خندا به ژوند کوې هغه که زه در سره يم يا نه خو ته به پريشاني نکوې.

زيد وويل: سمده زما قبوله ده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسـکان وويل: اوس ورسـه حمام وکه او بيا کور ته ولاړ سـه که دې پلار په دې حالت کي وليدلې نو زړه به يي مات سي.

زيد وويل: سمده.

وروسته دواړو خدای په امانی سره واخيستی او ولاړل، مسکان تر څو شـــپېو وروســـته بيرته زيد ته وکتل او ورناره يي کړه: زيده!؟

زيد مخ ورته راواړوی ويويل: ها.

مسکان په موسکا وويل: هيڅ نه.

زيد روان سـو او مسـکان مخ واړوی پر مخ يي اوښـکي جاري سوې د ځان سره يي وويل: که تقدير بدليدلای زيده ما به تر ټولو اول دا فيصـــله بدله کړې وای چي د بل يم او ته مي په نصـــيب سـوی وای او ټول عمر مي داسـي مينه درکړې وای چي هر غم او درد دي هير سوی وای.

د سهار لمر خپلي وړانګې پر مځکه خپرې کړې مرغانو په خپلو خوږو سـندرو سـهارګاه ته ښـه راغلاسـت ووايه خلک د ژوند د تير لپاره خپلو کارو پسـي ووتل مســکان هم دفتر ته د تلو لپاره امـادګي ونيول او د دفتر پر خوا روانـه ســول، کلـه چي دفتر تـه ورســيدل نو لومړی د زيد د اطاق پر خوا وکتل خو زيد يي هلته ونه ليدئ، مسـکان لويه سـاه واخيسـتل او پريشـانه پر خپل چوکۍ کښينستل خو تر څو شېبو وروسته يي وليدل چي زيد راغلی دی او د کاريګرو سره په بل اطاق کي مصـروف وو، مسکان د هغه په ليدو موسـکۍ سـوه وروسـته يي په خپل کار شـروع وکړه، تر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو ورځو وروسته مسکان سهار غوښتل چې دفتر ته ولاړه سي چې خاوند یې ور بږغ کړه: مسکان؟

مسکان وویل: ها؟

خاوند یې وویل: زه ستاسو د دفتر خواته ځم زما سره ولاړه سه زه به دې تر هغه ځایه ورسوم.

مسکان وویل: یا مننه ته تکلیف مکوه.

خاوند یې وویل: یا خو زه اغسي هغې خواته ځم.

مسکان وویل: سمده چې ستا خوښه یې.

تر ځو شیبو وروسته مسکان او خاوند یې پر موټرسیکل د دفتر خواته روان سول، زید د استراحت په اطاق کې وو چې مسکان او خاوند یې دفتر ته راورسیدل، زید سر پر سوپا ایښی وو چې یو دم یې مسکان او خاوند ته ور پام سو، د هغو په لیدو یې سر د سوپا څخه پورته کړ او د مسکان او خاوند پر طرف یې زیر زیر کتل، د مسکان خاوند هغې ته په مینه او موسکا خدای په امانی ووایه مسکان هم په مینه او موسکا خدای په امانی ځني واخیستی او د دفتر پر خوا روانه سول، کله چې دفتر ته نږدې سول نو زید یې ولیدی چې دې ته یې کتل، مسکان ډیره پریشانه سول او د ځان سره یې فکر وکړ چې زید به څه فکر کړی وي، زید ډیر پریشانه وو او ټوله ورځ د استراحت د اطاقه نه راووتی، کله چې مازدیګر او لمر مخ پر لویدو سو نو ټول کار کونکي د دفتر څخه ووتل، مسکان هم د عایشې سره روانه سوه خو فکر یې په زید کې وو ورتلای ځکه نسوای چې کارکونکي ورباندي غلط فکر ونکړې، کله چې ټول دباندې ووتل نو مسکان فکر وکړ چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یواری به د زید احوال واخلم نو څکه یي عایشې او نورو ملګرو ته وویل: تاسو درځی زما تلیفون دننه پاته سویدی.

ټول ولاړل مسکان بیرته دفتر ته ورغله او د استراحت اطاق ته ور داخله سوه کله چي هلته ورغله نو وېلیدل چي زید ډیر زیات سګریټ څکولي دي او سترګې یي ډیر سرې سویدي د سوپا مخته ګیلاسونه هم مات سویدي، ددي په لیدو مسکان ډیره حیرانه او پریشانه سول او زید ته سخته په غوسه سول، زید هم د هغې په لیدو حیران وو، تر څو شېبو ژړا ورروسته مسکان په غوسه د اطاق څخه ووتل، زید هم په هغې پسې ور ووتی او تر څه تګ ورروسته یي مسکان تر لاس ونیول تر څو وي دروي، خو مسکان ونه دریدل او په زور یي خپل لاس د زید څخه کشوی بیا یي په لوړه چغه او ژړا وویل: پریږده زما لاس!

زید د هغې لاس ایله کړ مسکان د دفتر څخه ووتل او ولاړل، زید پر ګونډو سو او په ژړا یي پیل وکړ تر څو شېبو ژړا ورروسته یو دم چپ سو او د کور پر طرف روان سو کله چي یي ماښام حمام وکړ او سترګې یي د اوښکو څخه پاکي کړې بیا پلار ته ورغلی او تر څنګ یي کښېنستی وېویل: بابا زه غواړم نور ددي هیواده ولاړ سم.

پلار یي حیران سو بیا یي وویل: څه؟

زید وویل: بابا زما ګزاره نوره دلته سخته سویده زه غواړم یو بل هیواد ته او ددي ځایه لیري ولاړ سم.

پلار یي وویل: څه خبره ده زویه خیریت دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید وویل: هو بابا خیریت دی خو بس نور مي دلته حالت وار په وار پر خرابیدو دی ته چي ما هر هیواد ته اســتوي قبول مي دی زه به هلته خپل کار پرمخ وړم.

پلار یي وویل: زیده! ته خو به په حال کي یي زویه؟

زید وویل: هو بابا په حال کي یم او په پوره هوښ مي دا فیصـــله کړیده هیله کوم بابا ما واستوه.

پلار یي وویل: زویه تا داســـي څه وویل چي زه دي هک حیران کړم چي زه اوس څه ووایم.

زید وویل: بابا ما د کاکا ســره څو شــېبي مخکي خبره وکړه هغه ویل راســه که ستا خوښــه وي زه به هلته ورسم په هغه هیواد کي به د کاکا سره کمک کوم.

پلار یي وویل: ســـمده چي خوښـــه دي یي زویه خو ته به هلته یوازي ژوند څنګه کوې؟

زید وویل: د ځینو یادو سره به سخت وي خو بابا دلته ژوند ماته ډیر سخت سویدی.

پلار یي وویل: زویه څه مشـــکل دی ماته ووایه چي په هر ډول یي زه ستا هغه مشکل او غوښتنه د رب په مرسته در حل کومه.

زید وویل: بابا زما داســـي غوښـــتنه ده چي په هیڅ ډول نه حل کیږي او نه هم غواړم چي حل یي کړم پر دې دنیا به یي صـــرف د یادو سره ژوند کوم.

پلار یي وویل: ښـه ښـه پوه سـوم چي د انجلۍ کیسـه ده ښـه ووایه څوک ده هغه چي همدا اوس یي پلار ته زنګ ووهم او ستا خبره ور سره وکم چي په هر ډول یي راضي کوم به یي ستا لپاره؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید پلار ته د ځان او د مسکان د میني په اړه هر څه وویل خو د مسکان نوم یي ندی ورته ویلی بیا یي پلار اوږده ساه واخیستل او وېویل: ربښتیا هم زویه دا ناممکینه ده بلکې غلط کار هم دی چي ته د هغې سره مینه کوې ځکه هغه یو واده کړل سوې ښځه ده دا بدبختي خو زموږ په ټولنه کي سته چي د لور یا خور څخه تر ډیره پوري د هغې د خوښې او ناخوښې پوښتنه نکوي چي څوک دي د ژوند د ملګري په جوړېدو خوښ دی هغه خبره هم نه یي دوی یي بیا د ژوند د ټرون خبره پخه کړې وي چي کله د نکاح وخت سي نو د قبولیت ځکه هو وایي چي د پلار او ورور عزت، مقام او شملې او د مور پوړنی یي بدنامه یا کښته نسي تر واده وروسته یي زړه مات یي ژوند یي تریخ یي خو خیر الله دي زموږ دا خراب کلتور ورک کړي.

بیا د زید پلار وویل: سمده زویه چي ستا خوښه یي اغسي وکه.

زید د پلار څخه مننه وکړه او بیا د خپل اطاق پر طرف ولاړی، کله چي سهار سو تر حمام کولو وروسته زید خپل د کالو بسته تیارول.....،

مسکان چي کله د روغتون څخه راغله نو حمام ته ولاړه ولمبیدل کله چي د حمام څخه راووتل وېلیدل چي خاوند یي پر سوپا باندی ناست دی تلویزیون ګوري، مسکان د شاه له طرفه په خندا د خاوند پر اوږو لاسونه ور کښیښول او پر سر یي ښکُل کړ، خاوند یي هم پخپل لاس د هغې سر ونیوی او ځانته یي راکش کړه او پر تندي یي ښکُل کړه، مسکان وویل: زه ځم استراحت کوم کم څه ته خو به ضرورت نه یي چي درته تیار یي کړم؟

خاوند یي وویل: یا ګراني مننه ورسه استراحت دي وکړه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: سمده.

مسکان د اطاق پر طرف روانه سول کله چي اطاق ته ننوتل نو په دروازه کي ودریدل خاوند ته يي وکتل تر سترګو يي اوښکي رواني سوې او تر څو شیبو وروسته بیرته اطاق ته ننوتل، زید د کورنۍ سره تر لیدو څو شیبې وروسته په روغتون کي ساه ورکړل مړ سو، د هغه پر مړینه يي کورنۍ زيات وژړل د زید پلار په خپل لاس د زید سترګي ور پټي کړې او پر مخ او تندې يي ښکُل کړ، د مسکان خاوند لا هم تلویزیون ته ناست وو چي تر څو شیبو وروسته پر تلویزیون د عاجل خبر خبر راغلی، د مسکان خاوند هم ځنګ ایله کړ کښینستی چي دا عاجل خبر ووینی چي څه خبره ده، کله چي خبر راغلی نو خبریال وویل: د ښار د مشهوره تجار سلطان زوی زید نن سهار زهر خوړلي وه او اوس يي روغتون کي ساه ورکړل.

د مسکان خاوند ډیر حیران سو او پوه سو چي دا هغه ځوان دی چي دی ور سره مخ سوی وو او مسکان د دوی په کمپنۍ کي کار هم کوي.

بیا خبریال وویل: د هغه کورنۍ وايي چي د هغه د ځان وژني سبب معلوم ندی چي هغه ولي ځان وژنه وکړل.

د مسکان خاوند تر دې خبر اوریدو وروسته تلویزیون بند کړ او غوښتل يي چي مسکان هم ددې خبره خبره کړې، کله چي د هغې اطاق ته ور ننوتی نو وې لیدل چي مسکان مخ د کلکین خواته کړیدی او په سوپا کي ناسته ده د دروازې خواته يي شا کړیده، خاوند يي وویل: مسکان هغه ته چي په کمپنۍ کي کار کوې د هغه کمپنۍ د مشر زوی ځان وژنه کړیده ډیر ښه ځوان وو زه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ور سره مخ سوی وم نه پوهیږم چي ولي يي داسـي وکړه تا هغه ليدلى وو مسكان؟

مســـكان د خاوند پوښـــتني ته جواب نه ورکړ بیا یي خاوند ور نږدي سو وېويل: مسكان؟

مســـكان بيا ږغ ونکړ خو کله چي يي دريم وار ورناره کړه او لاس يي د هغې پر اوږه د هغې د خبرولو لپاره کښـــيښـــوی نو مســـكان پر يوه خوا راچپه ســـول او د لاســـه يي د زهرو بوتل ولويدی.

خاوند يي حيران سو کله چي د هغې مخته ورغلی او سـره و يي ښورول نو وېليدل چي مسكان مړه سوېده.

پای

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال نور ناولونه او کتابونه

- عاشقي ناول
- نارنج کلا ناول
- تیر یادونه ناول
- زموږ نیمګړې مینه ناول
- حیثیت ناول
- کندهار اتل ناول
- کوډې په اسلام کې
- ښځه په اسلام او غرب کې
- نفلي لمونځونه او فضلیتونه یې

Scanned by CamScanner

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library